

Fair Play

www.urheilutoimittajat.fi

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti 2/2021

HYVÄN HENKILÖKUVAN YTIMESSÄ NÄKÖKULMA JA LUOTTAMUS

SIVUT 14–15

URHEILUN ESITYSOIKEUKSISTA KILPAILLAAN KANSAINVÄLISTEN JÄTTIEN KESKEN

SIVUT 24–26

PRESSIKORTTIUUDISTUS ON YKSI TÄRKEÄ OSA LIITON UUTTA STRATEGIAA

SIVU 42

Kun haluat turvata rakkaimpasi
Suomen edullisimmalla*
henkivakuutuksella, olemme rinnallasi.

Järjestöjäsenen etuhinta koskee sekä sinua että puolisoasi.
Laske hinta helposti netissä. Saat vakuutuksen voimaan heti.

if.fi/henkivakuutus

Vakuutuksen myöntää Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva.

*Suomen edullisimman henkivakuutuksen hintavertailu, Innolink 11/2020.

Sisältö 2/2021

6-7

Tokion olympialaisten viestinnässä käytetään paljon striimauksia ja etähaastatteluja

8

Tokion olympialaisiin valmistautuminen on sujunut hyvin

9-11

Jalkapallotoimittaja ja -kommentaattori ovat pelin tulkkeja yleisölleen

12

Vuosikokous Helsingissä

14-15

Hyvän henkilökuvan ytimessä näkökulma ja luottamus

16-17

Hikihaastattelija haluaa selvittää katsojille, miltä urheilijasta tuntuu

18-20

Hyvä kuva herättää reaktion

22-23

Pilkusääntöjä ja vähän muutakin suomen kielestä

24-26

Urheilun esitysoikeuksista kilpaillaan kansainvälisten jättien kesken

28-29

Suomalainen urheilukirjallisuus pelaa aikaansa

30

Kalevan kisat kuuluu suomalaisen urheilun klassikoihin

31

Vuoden urheilukirja ei kaunistele synkkää totuutta

32-33

Anssi Kukkonen ja Seppo Kannas viitoittivat tietä suomalaiselle tv-urheilulle

34-35

Hannu-Pekka Hännisellä kuudes vuosikymmen tv-urheilussa

38-39

Välimaaston työmyyrät

42

Pressikorttiuudistus on yksi tärkeä osa liiton uutta strategiaa

Vakiopalstat:

5 Pääkirjoitus

13 Kolumni

21 Lyhyesti

27 Vieraskynä

36 Jäsenasiaa

37 Kieli pelittämään

40-41 Yksi meistä

43 In memoriam:
Erkki Poutanen

44-46 Paikalliskerhokuulumisia

46 Kirja-arviot

URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTO

Fair Play

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti

Julkaisija

Urheilutoimittajain Liitto ry.
Atomitie 5, C-porras, 00370 Helsinki

Päätoimittaja

Nina Jakonen
toimisto@urheilutoimittajat.fi

Toimitus

Taru Nyholm
Esko Hatunen
Harri Laiho

Ulkoasu

Taina Kempainen Tmi, Rauma

Painopaikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Ilmoitusmyynti

Urheilutoimittajain Liitto ry
Nina Jakonen, puh. 050 448 4845

Levikki

1 500

Osoitteenmuutokset

toimisto@urheilutoimittajat.fi

Ilmestyminen 2021

nro 3 22.09.
nro 4 10.12.

Toimitus pidättää oikeuden lyhentää, muokata sekä jättää julkaisematta toimitukselle lähetettyjä juttuja.

Urheilutoimittajain Liitto ry.

Perustettu 1931

Puheenjohtaja

Kari Linna

Pääsihteeri

Nina Jakonen

Jäsenyydet

Kansainvälinen urheilutoimittajien liitto (AIPS)
Association Internationale de la Presse Sportive AIPS

Euroopan urheilutoimittajien liitto (UEPS)
European Sports Press Union UEPS

ISSN 0786-5988 (painettu)
ISSN 2670-255X (verkkojulkaisu)

Kannen kuvassa:

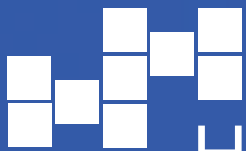
Ylen tv-ohjaamo

Kuva:

Tomi Hänninen, Yle

4041 0660
Painotuote

Haaga-Helia

TEE INTOHIMOSTASI ITSELLESI AMMATTI.

Opiskele liikunta- ja hyvinvointialaa Haaga-Heliassa!

- Liikunnan ja vapaa-ajan koulutus, liikunnanohjaaja (AMK)
- Degree Programme in Sports Coaching and Management
- Liikunta-alan koulutus, liikunnanohjaaja (YAMK)
- Liikunta-ala, avoin AMK
- Kiekkoilijan opintopolku
- Sports & Study -väylä, liiketalous
- Urheilujournalismin erikoistumiskoulutus

LUE LISÄÄ: haaga-helia.fi/liikunta-ja-hyvinvointi

**PYSY MUKANA
MATKASSA!**

Fair Play

saapuu painettuna suoraan
kotiisi/työpöydällesi.

Muista ilmoittaa
osoitteenmuutoksesi
**toimisto@
urheilutoimittajat.fi**

Liiton tiedotteet

lähetetään sähköpostitse.
Varmista tiedotteiden
saanti päivittämällä
sähköpostiosoitteesi
**toimisto@
urheilutoimittajat.fi**

Liiton verkkosivut

Ajankohtaiset uutiset ja
aiheet luettavana silloin,
kun sinulle sopii.
www.urheilutoimittajat.fi

Vuoden urheilija -verkkosivut

Vuoden urheilija -äänestyksen
ehdokaslistat,
äänestystulokset ja
ajankohtaiset uutiset.
www.vuodenurheilija.fi

Liiton Facebook

Löydät meidät Facebookista
**facebook.com/
urheilutoimittajat**

Liiton Twitter

Seuraa meitä Twitterissä
**twitter.com/
urheilutoimitus**

Liiton Instagram

Löydät meidät Instagramista
**instagram.com/
urheilutoimittajat**

**Seuraa meitä niissä kanavissa,
jotka sopivat sinulle parhaiten!**

Yhteistyössä:

KALEVA

Haaga-Helia

Opetus- ja
kulttuuri-
ministeriö

codemate
CREATIVE TECH AGENCY

Urheilugaala

PÄÄKIRJOITUS

Kari Linna
puheenjohtaja

Soutakaamme samassa veneessä

Urheilutoimittajain Liiton pressikorttiuudistus on loppusuoralla. Uudistus oli täysin välttämätöntä tehdä, projektin läpivieminen on todistanut sen satavarmasti. Urakka tiedettiin isoksi, mutta käytäntö paljasti sen vielä suuremmaksi. Liiton toimisto ansaitsee ison kiitoksen.

Uudistus tarkoitti ensimmäisessä vaiheessa, että A-jäsenten jäsen-edellytykset tarkastettiin ja päivitettiin ajan tasalle. Sen jälkeen B-jäsenten pressikorttihakemukset käytiin läpi ja vastaukset lähetettiin pressikorttia anoneille. Kaikkien B-jäsenten pressikorttihakemuksia emme voineet hyväksyä. Riman korkeuden määrittää ennen kaikkea urheilujournalistisen toiminnan aktiivisuus. Muutama juttu vuodessa ei täytä tämän päivän pressikorttiedellytyksiä. Muutamaa juttua varten kyllä pääsee otteluihin ja tapahtumiin työkeikan sattuessa ilman korttiakin, kun on yhteydessä järjestäjään ja selittää asian.

Nykyisellä linjauksella liiton pressikorttiin oikeuttaa vain säännöllinen urheilujournalistinen työ. Tämä rajaa pois viestijät ja tiedottajat, vaikka he urheilun parissa toimisivatkin. Viestinnässä ollaan aina jonkun asialla. Toimeksiantajaa on paha moittia, saati sitten kritisoida. Tämä on yksi selkeä rajapinta journalismin ja tiedottamisen välillä. Journalistille perustellun kritiikin esittäminen on useimmiten hyve, tiedottajalle käytännössä sula mahdollisuus. Keskustellessani erään jäsenemme kanssa hän naulasi edellä kirjoitetun linjauksen nasevasti: Urheilutoimittajain Liitto on urheilutoimittaja ja urheilujournalismia varten.

Olemme luvanneet liiton pressikortin kaikille, jotka sitä aidosti työssään tarvitsevat ja joille se kuuluu. Tämä tarkoittaa, että liiton tavoitteena on myös se, että jäsenemme käyttävät nimenomaan liiton omaa pressikorttia. Esimerkiksi Journalistiliiton pressikortti on monella muullakin media-alan henkilöllä, joilla ei ole mitään yhteyttä urheilujournalismiin. On paljon kauniimpaa, että urheilutoimittajat käyttävät työssään oman liiton pressikorttia.

Olemme jo olleet, ja tulemme jatkossakin olemaan aktiivisesti yhteydessä lajiliittoihin ja tapahtumajärjestäjiin. Lobbaamme liiton pressikortin tunnettuuden ja arvostuksen korkeammalle tasolle kuin se on koskaan ollut. Tätä tavoitetta eivät tue mahdolliset ajatukset teettää omia paikallisia pressikortteja. Idea kiertää liiton linjauksia saattaa tuntua näppärältä ongelmanratkaisulta, mutta ei se sitä oikeasti ole. Liitolla ei ole juridista oikeutta puuttua mahdollisiin paikallisiin pressikortteihin, mutta meillä on sekä moraalinen oikeus että velvollisuus huomauttaa liiton, ja ennen kaikkea sen jäsenten, kokonaisuutena rapaavista asioista. Rautalankaa: omien pressikorttien tekemisellä ei ole liiton siunausta.

Strategiamme kirkas painopistealue on urheilujournalismin arvostuksen nostaminen. Siihen tarvitsemme yksituumaisuutta ja joukkuehenkeä kaikilta jäseniltämme ja paikalliskerhoiltamme. Soutakaamme samassa veneessä ja samaan suuntaan.

Tokion olympialaisten viestinnässä käytetään paljon striimauksia ja etähaastatteluja

Tokion olympialaisten viestintä ja mediakuviot rakentuvat pitkälti korona-aikana tutuiksi tulleeisiin järjestelyihin. Kun urheilijoiden ja median väliset kontaktit minimoidaan, poikkeavat urheilutoimittajien olosuhteet edellisistä olympialaisista melkoisesti.

Teksti: **Markus Karjalainen** Kuvat: **Olympiakomitea** ja **Johanna Rajavaara**

Tokion olympialaisten mediakuvioista ja Suomen joukkueen tavoitteista kuultiin Urheilutoimittajain Liiton toukokuisessa Kevätseminaarissa.

– Kansainvälisen olympiakomitean ja tietysti oman olympiajoukkueemme terveys määrittävät tavat työskentelyyn, sanoi Suomen olympiakomitean viestintäpäällikkö **Mika Noronen**.

– Koronakuplasta tulee erittäin tiukka, lisäsi Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki**.

– Urheilijat ja muut joukkueen jäsenet joutuvat käymään koronatestissä päivittäin.

Uusi olympia-arki on tuonut uudet suunnitelmat. Suomen joukkue on

perinteisesti koottu toimittajia varten ennakkohaastatteluihin kunkin kilpailutapahtuman aattopäiviksi, mutta nyt tapaamiset jäävät vähiin. Tiukat rajoitukset ovat voimassa jo Helsinki-Vantaan lentokentällä, jossa yleensä on ollut mahdollisuus tavata matkaan lähtevät urheilijat ja valmentajat.

– Nyt lentokentän tapaamisiin ei ole mahdollisuuksia karanteenimääräysten vuoksi, kertoo Noronen, joka ei voinut luvata live-tapaamisia kisakyläänkään.

– Ennakkohaastattelut tehdään striimattuina kisakylästä. Tutkimme mahdollisuuksia siihen, että striimit voitaisiin nähdä kotonakin. Mikäli kisakylän striimaukset saadaan kotitoimitukseen, niin sehän olisi yhdessä suhteessa pa-

rannus entiseen. Eiväthän kaikki toimittajat pysty työskentelemään kisapaikalla, puntaroi Noronen.

Mahdollisuuksia live-haastatteluihinkin järjestetään. Ne vaativat erillisen suunnitelman.

– Pystynemme toteuttamaan näitä toiveita kisakylän Mixed Zonella.

Kisapaikkojen kilpailutapahtumissa Mixed Zonet ovat avoimna ennakkotietojen mukaan normaalisti.

– Suoritusten jälkeiset haastattelut toteutetaan Mixed Zonella, mutta sielläkin täytyy toimia nopeasti ja suuria kokoon-tumisia välttämällä. Mixed Zonen jälkeen pitää turvautua kaikissa haastatteluissa etäyhteyksiin ennen paluuta Suomeen. Tämä johtuu siitä, että urheilijoille on

sallittu kisojen aikana liikkuminen vain kisakylässä ja suorituspaikoilla. Muualla heitä ei voi tavata, eivätkä urheilijat voi lähteä rajatulta alueelta vapaa-ajan viettoonkaan, muistuttaa Noronen.

Norosen mukaan paluuhaastatteluja pyritään järjestämään lentokentällä, mutta koronatilanne voi tuoda suunniteltuihin nopeitakin rajoituksia.

Olympiakomitean viestintätiimi palvelee Tokiossa ja kotimaassa

Suomen olympiakomitea lähettää Tokioon viestintätiimin, jota johtaa Mika Noronen. Tokiossa on paikalla kolme lajiliittojen viestintävastaavaa ja yksi kuvaaja media-akkreditoinnilla. **Iina Airio, Tapio Nevalainen** ja **Lassi Palo** saavat kuvaajakseen **Jesse Väänäsen**. Kotimaassakin on oma Olympiakomitean viestintätiimi, jonka kolmen hengen tiimissä työskentelevät **Ilkka Palomäki, Mari Lohisalo** ja **Liina-Maija Rummukainen**.

Norosen mukaan viestintä on vilkasta. Joka päivä tehdään ennakkojutut nettiin ja muuhun jakeluun sekä samaan tapaan päivittävät raportit.

– Teemme tietenkin erilliset mitalijutut ja urheilijahaastattelut, sanoo Noronen.

Media voi odottaa kattavaa tulospalvelua ja kuvapalvelua Tokiosta.

Akkreditoituneen median määrä samalla tasolla kuin ennenkin

Norosen mukaan suomalaisia toimittajia ja kuvaajia lähtee Tokioon saman verran kuin viisi vuotta sitten Rion olympialaisiin. Akkreditointien määrässä on pystytty vastaamaan kysyntään, sillä median määrä on laskenut, kun mediataloja on fuusioitu ripeästi samaan nipuun.

Yksi asia Norosta huolestuttaa ennen Tokion matkaa.

– Tokiossa on heinä-elokuussa kuumaa ja kosteaa. Itselläni on edessä neljän viikon kisareissu. Kun sen ajan joutuu liikkumaan jatkuvasti maski päässä, niin matkasta tulee varmasti rankka.

KOK:n säännöt

Olympialaisissa on oma mainos- ja viestintäsäännöstönsä, josta vastaa KOK.

– Suomen joukkue ei tiukenna KOK:n laatumia ohjeita. Lähtökohtana on, että autamme urheilijoita toimimaan sääntöjen mukaan, lupaa Noronen.

KOK:n säännöstö on voimassa 13.7.–10.8. Silloin ei ole luvallista esiintyä omissa tai lajiliittojen mainoskampanjoissa, hyödyntää kaupallisesti akkreditointialueella otettuja kuvia tai videoita tai vaikkapa kirjoittaa blogia kaupallisille sivustoille. Olympialaisiin akkreditoi-

Tokion olympialaiset 23.7.–8.8.2021

Suomen joukkueeseen valitut urheilijat 21.4. mennessä:

Lotta Henttala, maantiepyöräily
Ida Hulkko, uinti

Ella Junnila, korkeushyppy

Akseli Keskinen, purjehdus

Sinem Kurtbay, purjehdus

Matti Mattsson, uinti

Satu Mäkelä-Nummela, ampumaurheilu

Veli-Matti "Aku" Partanen, kävely

Kristian Pulli, pituushyppy

Tuuli Petäjä-Sirén, purjelautailu

Topi Raitanen, estejuoksu

Henri Ruoste, kouluratsastus

Kaarle Tapper, purjehdus

Tuula Tenkanen, purjehdus

Tokion paraolympialaiset 24.8.–5.9.2021

Suomen joukkueeseen valitut urheilijat 21.1. mennessä:

Jere Forsberg, jousiammunta

Marjaana Heikkinen, keihäänheitto

Katja Karjalainen, ratsastus

Amanda Kotaja, ratakelaus

Jarkko Mylly, ampumaurheilu

Toni Piispanen, ratakelaus

Pia-Paoliina Reitti, ratsastus

Leo-Pekka Tähti, ratakelaus

Topi Raitanen

tu urheilija ei voi toimia samaan aikaan journalistissa tehtävissä tai tuottaa mitään sisältöjä medialle.

– Haastateltavana tai studiovieraana saa tietenkin olla, mutta esimerkiksi kommentaattorina ei, sanoo Noronen.

Myös poliittisiksi ja ideologisiksi tulkittavat demonstraatiot on yksiselitteisesti kielletty. Norosen mukaan haastattelussa saa kuitenkin ilmaista mielipiteensä vapaasti mistä aiheesta tahansa.

Ihan kaikkea nykypäivän some-maailmaan liitettyä kaikille tuttua materiaalia ei ole pantu pannaan. Urheilija voi päivittää kotisivujaan ja sosiaalisen median tilejään ja tuottaa niille esimerkiksi Suomen olympiakomitean tuottamaa materiaalia. Käytön on oltava ei-kaupallista. Silloin voi jakaa akkreditointialueeltakin materiaalia omille digitaalisille ja sosiaalisen median kanaville, mikäli ne on kuvattu yleisöalueilta tai kisakylästä. Kilpailualueilta ei saa lähettää kuvia tai videoita.

Koronaviruspandemia rajoittaa urheilijoiden arkea huomattavasti. Käytännössä urheilijat voivat liikkua olympialaisten aikaan vain kisakylässä ja oman lajinsa suorituspaikoilla. Nähtävyyksiä katsomassa urheilijat eivät ole ennenkään juosseet, mutta aiemmissa olympialaisissa urheilijat ovat voineet esimerkiksi osallistua mediatilaisuuksiin kisakylän ulkopuolella. Tokiossa niinkin rutiininomainen toiminta on kiellettyä.

Rokotus vapauttaisi oloa

Mika Lehtimäki toivoo, että mahdollisimman moni olympiajoukkueen jäsen saa ainakin ensimmäisen koronarokotuksen ennen Tokion matkaa. Näin joukkueen elämä voisi olla kisakylän omissa tiloissa hieman vapaampaa.

Seminaariin osallistuneista urheilijoista rasitusastmaa sairastava estejuoksija **Topi Raitanen**, 25, kertoi jo saaneensa rokotteen, ja purjelautailija **Tuuli Petäjä-Sirén**, 37, arvioi olevansa kotikunnassaan Espoossa rokotusvuorossa ennen olympialaisia.

– Voin saada rokotteen ennen kuin joukkueen nuoremmat urheilijat, neljännisiin olympialaisiinsa matkaava Petäjä-Sirén hymyili.

Raitanen ja Petäjä-Sirén ennakoivat matkustavansa Japaniin heinäkuun puolivälissä. Suomalaiset totuttelevat Japanin kuumaan ja kosteaan säähän kolmessa leiripaikassa: Sagassa, Fukuokassa (uimarit) ja Sapporossa (kävelijät). Olympiakomitea ei ole tarvinnut vaihtaa leiripaikkoja koronarajoitusten takia.

Pandemia tuo Tokiota ajatellen epävarmuustekijöitä, mutta Lehtimäki uskoo olympialaisten toteutuvan.

– Olisin hyvin hämmästynyt, jos Tokion kisat nyt peruttaisiin. Hyvin erilaiset kisat niistä kuitenkin tulee aiempiin verrattuna, Lehtimäki totesi. ♦

Tokion olympialaisiin valmistautuminen on sujunut hyvin

Suomen olympiajoukkue saavutti Rion kesäolympialaisista vuonna 2016 vain yhden mitalin, mutta silloin joukkue teki yhden ennätyksen: Suomi sai edustuksen peräti 17 urheilumuotoon.

Teksti: **Markus Karjalainen**
Kuva: **Jukka Saarikorpi**

Se oli saavutus, jonka yli on päästy ainoastaan Helsingissä vuonna 1952.

– Silloin isäntämaa sai totuttuun tapaan edustuksen jokaiseen lajiin. Myös Tokioon saataneen suuri joukkue, jossa saattaa olla mukana yli 50 urheilijaa.

– Odotan, että Tokiossa nähdään suomalainen 15-17 urheilumuodossa, kertoi Suomen Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki**.

Lehtimäki iloitsi Urheilutoimittajain Liiton Kevätseminaarissa urheilun laajasta kotimaisesta tasosta. Suomalaisia urheilijoita löytyy melkein ”joka lähtöön”.

– Yleisurheilu on ollut hienossa nosteessa. Näyttää, että joukkueeseen voidaan valita ainakin 20 tai jopa 25 urheilijaa. Uinnissa ja purjehduksessa on kummassakin Suomen vahvuus vähintään viisi kisaedustajaa. Golfissa on täysi joukkue eli kaksi naista ja kaksi miestä, sanoo Lehtimäki, jonka mukaan pienemmistä lajeista selvinnee myös suuri joukko Tokioon.

Suomella on esimerkiksi mahdollisuuksia saada rytmiseen voimisteluun joukkue, mikä onnistuessaan takaisi kisamatkalle viiden urheilijan joukkueen.

Näin Rion 17 suomalaisen olympiaurheilumuodon määrä voi täyttyä Tokiossakin.

Rullalautailu ensimmäistä kertaa olympiaohjelmassa

Olympiakomitealla ei ole yksittäistä tavoitetta Tokioon. Aikaisemmin asetettiin suurpiirteinen päämäärä: tavoitteena oli saada yhteensä kymmenen mitalia Pyeongchangin vuoden 2018 talviolympialaisista ja Tokion vuodelle 2020 merkityistä kesäolympialaisista. Tavoite siirtyi vuodella, mutta Suomen laskennallinen tavoite Tokioon on edelleen peräti neljä mitalia, koska Pyeongchangista heltisi kuusi mitalia.

Tuuli Petäjä-Sirén

Paralympialaisissa vastaava tavoite oli myös kymmenen mitalia, joista Suomi sai kasaan vuonna 2018 vain kolme. Tokion paralympialaisiin jäi päämääräksi seitsemän mitalia, mikä on mahdollisuuksien rajoissa, sillä paralympisurheilun edellisissä MM-kilpailuissa Suomeen tuli viisi mitalia.

– Olympialaisten ranking-järjestelmässä meikäläiset urheilijat ovat tehneet hyvää jälkeä. Lista pistetään poikki 29. kesäkuuta, ja tosiaan näillä näkymin joukkue on kasvamassa suureksi, kertoi Lehtimäki.

Viimeisenä pistetään umpeen rullalautailu, jonka olympiaranking umpeutuu 30. kesäkuuta. Rullalautailu on ensimmäistä kertaa olympiaohjelmassa, ja Suomi saa siihen edustuksen. Suomen rullalautailumaajoukkue vahvistui ammattilaisena skeittaavalla **Lizzie Armantolla**. Hän on kuulunut monta vuotta lajin tähtiin ja voittanut esimerkiksi X Gamesin rullalautailun parkin. Armantolla on Suomen ja Yhdysvaltojen kaksoiskansalaisuus, sillä Yhdysvalloissa kasvaneen Lizzien isä **Eero** on suomalainen.

Olympiakomiteassa on myös asetettu mitalitavoitteet jo Pekingin vuoden 2022 talviolympialaisiin ja vuoden 2024 Pariisin kesäolympialaisiin. Niihin kirjattiin kymmenen mitalin tavoite. Joukkueurheilulajeissa Suomen odotetaan pelaavan olympialaisissa mitaleista miesten ja naisten jääkiekossa sekä myös MM-turnauksissa. Muissa globaaleissa la-

jeissa, kuten jalkapallossa, koripallossa ja lentopallossa tavoitteena on päästä MM-kilpailuihin.

”Luotan loppukiriini”

Yleisurheilu on nousemassa jälleen Suomen suurimmaksi ryhmäksi Tokioon. Yksi pinnalle nousseista suomalaisista yleisurheilijoista on 3000 metrin esteissä Tokioon lähtevä **Topi Raitanen**. Hän ei vielä nostonut itseään mitaliehdokkaaksi.

– Valitsin lajin vasta vuonna 2017, jonka jälkeen kehitys on ollut toivottua. Itse asiassa minulle oli hyvä, että olympialaiset siirtyivät vuodella. Olen ehtinyt saada yhden hyvän harjoitusvuoden lisää ja silti sain kisatuntumaa vuosi sitten. Pystyn kahteen peräkkäiseen hyvään juoksuun ja olen valmis tavoittelemaan paikkaa loppukilpailussa, arvioi Raitanen menestyksen mahdollisuuksiin Tokiossa.

– Tuskin kukaan odottaa minulta vetovastuuta. Luotan loppukiriini.

Raitanen pääsee alkavalla kaudella ainakin kahteen Timanttiliigan kilpailuun, ja Turussa Raitanen nähdään kesäkuun Paavo Nurmi -kilpailuissa. Viimeinen startti ennen Tokion-matkaa on 14. heinäkuuta Joensuussa, jonka jälkeen edessä on matka Tokioon.

Oma jujunsa Raitasen harjoittelussa on ollut oululainen lämpölaboratorio.

– Olen pystynyt juoksemaan matolla Tokion kuumaa kosteutta vastaavissa olosuhteissa ja saanut tutkittua tietoa elimistön toimimisesta. Siitä on ollut iso apu koronatalven aikana.

”Emme pääse helpolla”

Tuuli Petäjä-Sirén on jo kokenut purjelautailija, eikä hän ole hätkähtänyt ylimääräistä harjoitusvuotta, jonka aikana leiritykset ovat poikenneet totutusta ohjelmasta.

– Tokiossa on luvassa merellekin poikkeava kokemus. 40 asteen lämpö ja 27-asteinen merivesi tietävät, että emme pääse helpolla, sanoo Petäjä-Sirén, jonka mukaan hänen lajissaan on noin 15 kovaa ehdokasta mitaleille.

– Taistelu on tiukkaa, mutta olen valmistautunut mahdollisimman hyvin. Tokiossa on luvassa korkeakin aallokkoa, mutta löytyyhän sellaista Suomenlahdeltakin, kun menee vähän ulommas merelle. Huhtikuun ja lokakuun välinen aika kuluikin isoksi osaksi kotivesillä. Onneksi huippu-urheilijat ovat päässeet rajoituksienkin aikana myös sisäharjoitteluun, tuumi Petäjä-Sirén. ♦

Jalkapallotoimittaja ja -kommentaattori ovat pelin tulkkeja yleisölleen

Jalkapallo on lajina yksinkertainen. Kaksi joukkuetta pelaa toisiaan vastaan ja tavoittelee voittoa. Maalilukemat ottelun päätyttyä kertovat lopputuloksen. Urheilutoimittajan tehtävänä on kertoa yleisölle, miten tulos syntyi.

Teksti: **Esko Hatunen** Kuvat: **Willian Justen de Vasconcellos/Unsplash, Nina Jakonen**

Urheilulehden toimittaja **Lari Vesander** katsoo jalkapalloa työssään niin paikan päällä katsomossa kuin televisiossa. Hän on seurannut suomalaista jalkapalloa ja erityisesti Veikkausliigaa jo vuosia.

– Yleensä haen ottelusta poikkeavuuksia. Olen etukäteen miettinyt asian, jonka toteutumista seuran pelissä, tai sitten haen poikkeamia sille, mitä olen ottelulta odottanut.

Urheilulehti on erikoisjulkaisu, jonka yleisön voi olettaa perehtyneen lajiin ja

ymmärtävän sen nyanseja. Tämäkin lukijakunta on silti hyvä huomioida lajista kirjoitettaessa.

– Tiedostan, että lukijat vierastavat numeroita. Jos tilastoja alkaa käydä läpi, tekstin luettavuus kärsii. Kaikki käyttämäni numerot pitää perustella, ja niiden pitää tuoda jutulle lisäarvoa.

Otteluselostus aamulla luettavassa paperilehdessä alkaa olla aikansa elänyt. Toki sillekin löytyy yleisöjä aamukahvin ääreltä. Kiireisissä toimituksissa pitää silti miettiä tarkkaan, miksi toimitaja lähetettäisiin muutamaksi tunniksi

paikan päälle, kun tapahtuman näkee niin hyvin suorissa lähetyksissä.

– Ottelutapahtumat ovat nykyään enemmän juttukeikkoja, joihin pitää valmistautua hyvin. Pitää olla monta potentiaalista juttua ja näkökulmaa mielessä jo ennen kuin ottelu on edes alkanut.

Jalkapallopeleissä käyminen kartuttaa myös toimittajan hiljaisen tiedon pankkia. Vesanderin mukaan tätä tietopääomaa ei aina hyödynnetä.

– Toimittaja on voinut nähdä esimerkiksi 500 ottelua, mutta hän ei ole kirjoittanut 500:tä erilaista juttua. Puhumat- ▶

takaan jatkojutuista, joita hiljaista tietoa hyödyntämällä pitäisi saada aikaan.

Jalkapallotoimittajilla on oma erityinen lähestymistapansa peliin. Vesander haluaisi suhtautua sen estetiikkaan, mutta huomaa yleensä olevansa pragmatikko. Veikkausliigakauden 2021 alla hän on miettinyt pelin suhteellisuutta joukkueen omaan materiaaliin, vastustajan pelaajiin ja olosuhteisiin.

– Minua ärsyttää alkukaudesta se, jos joukkue ei suostu ottamaan huomioon esimerkiksi kentän huonoa kuntoa.

Lajista on tarjolla tilastoja enemmän kuin tarpeeksi. Vesander pitää niistä, sillä hän opiskeli yliopistossa pari vuotta pääaineenaan tilastotiedettä ennen kuin pääsi opiskelemaan journalistiikkaa.

– Veikkausliiga-peleistä käyn katsomassa ottelukeskuksen tilastot läpi joka matsista. Niistä saa usein paremman ja tasapuolisemman kuvan tapahtumista kuin siitä, mitä on omin silmin nähnyt.

Vesanderin mukaan sattuman merkitys on jalkapallossa suuri, koska maaleja peleissä tulee niin vähän. Hän vertaa lajia koripalloon, jossa joukkueiden tekemät pistemäärät ovat niin suuria, että sattumalla ei ole lopputuloksen kannalta lähellekään samaa merkitystä kuin jalkapallossa.

Jalkapallon EM-kilpailut

Jalkapallon EM-kilpailut järjestetään 16:nneen kerran 11.6.–11.7.2021. Suomi pelaa alkulohkon ottelunsa Tanskaa, Venäjää ja Belgiaa vastaan.

12.6. Tanska–Suomi (Kööpenhamina)

16.6. Suomi–Venäjä (Pietari)

21.6. Suomi–Belgia (Pietari)

Kaikista kuudesta alkulohkosta kaksi parasta joukkuetta etenee pudotuspeleihin. Lisäksi neljä parasta lohkokolmosta jatkaa neljännesvälieriin.

Vesander oli seuraamassa Urheilutoimittajain Liiton Kevätseminaaria, jossa Huuhkajien pääscoutti **Toni Korkeakunnas** avasi Suomen pelin perusteita.

– Pidin siitä, kuinka hän kävi läpi puolustuspelin eri vaiheet sekä erilaiset ryhmitykset tilanteenvaihdossa.

Myös Huuhkajien pelin avaamisen yksityiskohtainen läpikäynti vakuutti Vesanderin.

– Se oli sen tason analyysia pelin avaamisesta, jota ei esimerkiksi tv:ssä voi eikä kannatakaan tehdä. Tuon tason analyysin tekemisen seurauksena tv:ssä loppuisi joko aika tai katsojat.

Aina töissä jalkapallokatsomossa

Vuoden jalkapallotoimittajaksi 2019 valittu **Markku Saukko** on tuottanut juttuja lajista pääasiallisesti *Lapin Kansaan* jo vuodesta 2007 lähtien.

Hänen filosofiassaan jalkapallon seuraamisessa ei ole eroa siinä, onko hän töissä vai ei. Viikoittaisten vakiovihjeiden laatiminen vaatii ajan tasalla pysymistä ympäri vuoden, mutta se ei tunnu rasitteelta peruskoulun lehtorina työskentelevän miehen arjessa.

Pelin käynnistyessä Saukko tarkastaa ensimmäisenä, onko joukkueiden takti-

nen kenttäryhmitys etukäteen oletettu. Jos ei, hän pyrkii selvittämään, mistä se johtuu ja sen vaikutuksen peliin. Hän kiinnittää huomiota myös joukkueiden pelitapaan.

– Katson, pelaavatko joukkueet niin kuin ne yleensä pelaavat. Huippujoukkueet ovat valmentajansa näköisiä. Toki pelitapa riippuu myös vastustajasta.

Saukon ei tarvitse seurata jokaista tilannetta kovin tarkasti, vaan hän keskittyy isoon kuvaan ja seuraa pelin virtausta. Hän pyrkii myös ennakoimaan tulevia tapahtumia.

Rovaniemeläinen Saukko arvostaa tilastoja. Ne eivät kerro lopputulosta, mutta ne eivät myöskään valehtele. Toki pitää tunnistaa, mitkä ovat tilastoissa merkittäviä asioita: luotujen maalipaikkojen määrä, pallon hallinta, kaksinkamppailut, syöttötarkkuus ja syöttöjen määrä.

– Kokenut ja asiantunteva jalkapalloihminen pystyy näkemään tilastoista sielunsa silmin pelin luonteen.

Manchester Unitedia kannattavan Saukon ystäväpiirissä on paljon Liverpoolin kannattajia, jotka eivät pystyneet sulattamaan miehen väitettä siitä, että seuran mestaruus kaudella 2019–2020 oli pitkälti tuuria. Väitteensä hän perustaa tilastoihin, joiden mukaan mestarin kauden aikana tekemä maalimäärä oli peräti kymmenen osumaa suurempi kuin tilastojen mukainen maaliodottama. Joskus tilastotkin voivat siis valehdella.

Kerran valmentaja, aina valmentaja

Marko Rajamäki työskentelee Sanoma Mediassa *Ilta-Sanomien* ja Ruutu+ -lähetysten jalkapalloasiantuntijana. Hänellä on pitkä ura niin pelaajana kuin valmentajanakin.

– Katson jalkapallo-otteluja joukkueiden pelaamisen kautta. Miten ne pelaavat, miksi ne ratkaisevat asioita juuri tietyllä tavalla sekä yksilötasolla että joukkueena. Katson otteluja väkisinkin valmentajana, ja joskus olisikin kiva vain katsoa ja nauttia pelistä.

Liveinä katsomosta käsin pelistä saa Rajamäen mukaan paremman käsityksen jo joukkueiden lämmittelystä lähtien.

– Veikkausliigassa näkee pelaajien kehon kielestä oteluiden tuoman kuormituksen määrän jo verryttelyn aikana. Jotkut joukkueet lämmittelevät myös valmistautuen joukkuetta peliin. Se näkyy vaikkapa siinä, että hyökkääjät harjoittelevat maalin tekemistä niiltä alueilta, joille he pelissäkin pyrkivät.

Pelin kokonaisuuden kannalta Rajamäki seuraa tarkasti heti ottelun alussa, miten joukkueet avaavat peliä ja miten ne täyttävät kentän.

– Kolmella topparilla pelattaessa Veikkausliigassa on suuria eroja pelin avaamisessa siinä, tuleeko keskikentän pohjapelaaja mukaan ja miten laitapelaajat sijoittuvat. Samalla näkee sen, miten vastustaja pyrkii estämään, ohjaamaan, riistämään tai prässämään saadakseen pelinratkailun katkaistuksi.

Tämä analysointi näyttää myös sen, millä keinoilla joukkueet hakevat voittoa.

Kenttäryhmityksessä ja pelialueen täyttämässä Rajamäki kiinnittää huomionsa aina siihen, vallitseeko kentällä tasapaino. Esimerkiksi keskikenttä ei voi tyhjäntä pelaajista, koska tällöin vastustajalle jää liikaa tilaa suunnanmuutostilanteessa.

– Minua häiritsee, jos kenttä ei ole täytetty oikein.

Tilastoissa Rajamäki Veikkausliigassa valmentaessaan tutki erityisesti syöttömääriä ja -suuntia, mistä oma joukkue tai vastustaja sai maalitilanteita ja mitkä olivat syitä niihin.

Paljon esiin nostettu maaliodottama jalkapallotilastoissa ei saa Rajamäkeä lämpenemään.

– Se ei ole suosikkinumero, jota seuran. Enemmän merkitystä on peliä edistävillä syötöillä, mistä syöttöjä ja keskityksiä annetaan, kuinka monta pelaajaa keskityksen tullessa on boksissa sekä mistä lauotaan. ♦

Vastapaino

Tuoreita urheilukirjoja!

**SAMI KOLAMO, TOMMI WALLENIOUS,
PAULI KALLIO & PENTTI OTSAMO**

Jalkapallotaktiikat

Ymmärrä futista paremmin

Järjestelmällinen ja kuvitettu kirja jalkapallon taktisista kuviosta, historiallisista peliryhmityksistä sekä jalkapallon käsitteistä. **168 s. | 24,90 €**

DAVID BERRY

Tennis

Radikaali historia

Tenniksen historia on täynnä tähtiä ja mielenkiintoisia henkilöitä, mutta myös aktivisteja ja taistelua tasa-arvon puolesta.

319 s. | 28,90 €

HANNU ITKONEN

Liikkumisen sosiologia

Liikkumisen sosiologiassa tutkitaan urheilun, liikunnan ja ruumiillisuuden käytäntöjä osana yhteiskunnallisia muutoksia.

192 s. | 38,90 €

Katso kaikki kirjamme ja tilaa osoitteesta

vastapaino.fi

Urheilutoimittajain Liiton vuosikokous Helsingissä

Urheilutoimittajain Liitto pitää sääntömääräisen vuosikokouksen vallitsevan koronatilanteen takia vasta elo-syyskuussa. Hallitus päättää päivämäärän myöhemmin. Vuosikokous on avoin kaikille liiton jäsenille.

Huom! Paikalliskerhon virallisella edustajalla on oltava paikalliskerhon myöntämä **valtakirja** mukanaan vuosikokouksessa.

Liitto maksaa yhden edustajan/paikalliskerho (valtakirjaan merkitty edustaja) matkakulut vuosikokoukseen edullisinta matkatapaa käyttäen. Käyttäkää siis mahdollisuuksien mukaan kimpapakyytejä, mikäli liikutte autolla. Matkakulut saadakse paikalliskerhon edustajan tulee täyttää liiton verkkosivuilta löytyvä matkalaskulomake (www.urheilutoimittajat.fi) ja siihen on liitettävä kaikki mahdolliset matkaan liittyvät kuitit mukaan. Matkakorvauslomakkeen voi liitteineen tuoda vuosikokoukseen liiton pääsihteerille tai toimittaa liittoon vuosikokouksen jälkeen postitse tai sähköpostitse.

Lisätiedot: pääsihteeri Nina Jakonen, puh. 050 448 4845, toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
3. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
4. Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
5. Paikalla olevien jäsenten lukumäärän toteaminen
Henkilöjäsenet ja paikalliskerhot, joilla on yksi ääni kutakin alkavaa kymmentä henkilöjäsentä kohti.
6. Toimintakertomus vuodelta 2020 ja sen hyväksyminen
7. Tilinpäätös ja toiminnantarkastajien lausunto vuodelta 2020
8. Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
9. Liittymis- ja jäsenmaksun vahvistaminen vuodelle 2021
10. Hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten valinta (erovuoroisten tilalle)
Erovuorossa ovat Kari Linna (pj) (Oulu), Esko Hatunen (Helsinki), Tommi Roimela (Jyväskylä), Jussi Heimo (Tampere) ja Matti Lehtisaari (Helsinki).
11. Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta
12. Toimintasuunnitelma vuodelle 2021 ja sen hyväksyminen
13. Talousarvio vuodelle 2021 ja sen hyväksyminen
14. Kokouskutsujen julkaiseminen
15. Muut asiat
16. Kokouksen päättäminen

Tuhannen tilaajan kysymys

"Kato sitten, että oli viimeinen kerta, kun ajoit Hesarin paikalle", ärisi närkästynyt *Helsingin Sanomien* avustaja Porissa Isomäen jäähallin lehdistökatsomossa.

Jäähallin mediaparkissa oli ollut yksi paikka vapaana muutama minuutti ennen ottelun alkua. *Helsingin Sanomien* avustaja oli myöhässä. Ei se tavatonta ollut, että paikat täytettiin saapumisjärjestyksessä, mutta ehkä Jatkoaika.comin nuoren nettipojan ajo *Helsingin Sanomien* paikalle oli liian röyhkeää. Ehkä se rikkoi sanatonta koodia ja alan nokkimisjärjestyksestä. Rikos oli nöyrästi myönnettävä.

Elettiin 2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen loppupuolta. Se oli aikaa, jolloin aivan tavalliset jääkiekon SM-liigan runkosarjan pelit olivat urheilumediassa merkittäviä tapahtumia. Esimerkiksi Porissa pelkästään kirjoittavasta mediasta saattoivat olla samaan aikaan edustettuna Jatkoajan ja *Helsingin Sanomien* lisäksi *Satakunnan Kansa*, *Ilta-Sanomat*, *Ilta-lehti*, *Turun Sanomat*, *STT*, *Uusi Aika*, *Satakunnan Työ*, *Satakunnan Viikko*, *Uusi Pori* ja vierasjoukkueen kotikaupungin media. Joku toki saattoi tehdä jutun pariin eri paikkaan, joku oli ehkä vain katsomassa peliä, mutta yhtä kaikki, ruuhkaa oli.

Enää kenenkään ei tarvitse äristä, vaikka mediaparkkiin eksyy joskus muutaman nuoren kiekkoilijan mopauto. Tilaa on. Muutos on ollut raju.

Koronakausi oli tietysti oma lukunsa, kun ympärilleen katsoessa peli tuntui yksityisnäytökseltä. Hiljaista oli kuitenkin jo ennen koronaa. Lehdistökatsomossa olivat tavallisesti jäljellä vain *Satakunnan Kansa*, *STT* ja vierasjoukkueen kotikaupungin median edustaja. Kahteen jälkimmäiseen jutut lähtivät toisinaan samasta näppäimistöä.

Väen väheneminen on merkki media-murroksesta, jossa tiedotusvälineitä on

poistunut markkinoilta. Se on merkki pitkään puhutusta otteluraportin kuolemasta. Se kertoo myös yksittäisen pelin media-arvon romahduksesta.

Livelähetetyksen voima jälkisanaan verrattuna on otteluista kiinnostuneille lyömätön. Maalit ja muut olennaiset tapahtumat, haastattelut, tilastot, ehkä analyysitkin, jokainen on halutessaan löytänyt jo paljon ennen kuin painokoneet alkavat rullata seuraavan päivän sanomalehteä.

Netissä juttu on tietysti jo illalla, mutta sekään ei pelasta. Ottelujuttuja luetaan kohtalaisesti, mutta haluttuja tilauksia ne eivät tuo. On varsin selvää, ettei kiinnostusarvo ole suhteessa siihen, kuinka paljon peleihin käytetään työvoimaa ja -aikaa. Koska mediatalojen yhden totuuden usko sanoo, että netissä vetävät samat jutut kuin printissä, ei kai kukaan lue peleistä paperilehdestäkään.

Ilta- ja aamulehdillä on ollut rohkeus tehdä luvuista johtopäätökset, maakuntalehdillä ei. Pitäisikö pelijutut lopettaa myös maakuntalehdistä? Pitäisikö meidän viimeisten väentäjienkin jättää lehdistökatsomo?

Ei vielä. Ei kannata vähätellä lukijoita, joille riittää pelistä se tieto, jonka seuraavan päivän paperilehti välittää. Joillekin ottelun tulos, tai ainakin sen tapahtumat voivat olla edelleen aamulla uutinen. He ovat tärkeitä lukijoita, käytännössä yhä maakuntalehden toimittajan palkanmahdollistajia. Samalla he ovat myös koko ajan hupeneva ryhmä.

Siksi pelijutuille on tehtävä jotain. Mutta mitä, se on tuhannen tilaajan kysymys.

Suoraviivainen vastaus ei ole tehdä peleistä juttua, joka käsittelee jotain muuta kuin itse peliä. Sitäkin on tehty jo 2000-luvulla. Ainahan se paremmin toimii kuin robottimainen maalintekijöiden ja syöttäjien kertaaminen. Joskus lopputulos on kuitenkin väkisin väännettyä tai auttamattoman ohkaista.

Joskus saman aiheen voisi tehdä paljon paremmin pelitapahtuman ulkopuolella. Joskus peli itsessään tai yksittäinen tapahtuma sen sisällä voivat sittenkin tarjota sen näkökulman, josta seuraavan päivän kahvitunneilla keskustellaan.

Pelikertausten ja teennäisten näkökulmien sekaotuksessa lukijat ovat oppineet, että ottelujutut eivät tarjoa mitään uutta. Jutut menevät ohi silloinkin, kun ne jostain tarjoaisivat.

Ehkä lukijat ovat opetettavissa toiseenkin suuntaan. Se tosin vaatisi yhä enemmän vaivaa ja työtä, vähemmän kiireestä tai mistä milloinkin johtuvia laiskoja ratkaisuja. Sekin on silti hyväksyttävä, että tapahtumien vyöryssä ja täyteen ahdetussa kalenterissa jokainen peli ei voi olla iso juttu. Oleellisen tunnistamisessa ja tunnustamisessa on vielä työkenttää.

Harri Laiho
Satakunnan Kansan urheilutoimittaja
Urheilutoimittajain Liiton
hallituksen jäsen

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Instagramissa
instagram.com/urheilutoimittajat

Hyvän henkilökuvan ytimessä näkökulma ja luottamus

Reetta Rädyn mukaan toimittaja on lukijansa palvelija

Journalistiikan työelämäprofessori **Reetta Rätty** kertoo olevansa toimittajana feature-tyyppi. Se tyyppi, joka haluaa pureutua asiaan haastateltavansa olemisen kautta. Metodi edellyttää toimittajan läsnäoloa ja havainnointia haastateltavan arjessa.

Teksti: **Taru Nyholm** Kuva: **Alo Valtere**

Henkilöhaastattelun merkitys journalismin kentässä on Rädyn mukaan kiinnostava ja innostava filosofinen kysymys. Rädyn ajattelu lähtee siitä, että hän näkee toimittajan olevan lukijoidensa palveluksessa.

– Lukijat tykkäävät henkilöhaastattelusta, enkä ohittaisi sitä syynä tehdä ja julkaista henkkareita (henkilöhaastatteluja). Niitä luetaan paljon, niistä tykätään ja niitä voi tehdä särmästi. Siinä koetetaan löytää hyvä näkökulma, laskea haastateltavan suojauksia ja muureja, päästä lähemmäs ihmistä. Enkä tarkoita, että kerrotun tarvitsee olla intiimiä tai paljastaa mitään, mitä ihminen ei halua kertoa, Rätty sanoo.

– Tämä on sitä toimittajan hommaa, mikä ei ole kauhean helppoa. Vaikea ajatella, että henkilöhaastatteluja ei olisi.

Laiskasti tehdylle henkilöhaastattelulle, kysymys-vastaus-sitaattirimpulle, Rätty ei anna armoa. Asiantuntijan haastattelu esimerkiksi uutisen taustoittajana on tarpeellinen ja oma juttutyypinensä. Jos juttuun tarvitaan nopea sitaatti, se pitää käydä hakemassa. Juttutyypin pitää vaan osata erottaa syvemmälle menevästä henkilökuvasta.

– Jos halutaan kertoa asiasta X, siitä on usein lukijan kannalta kiinnostavinta kertoa jonkun henkilön kautta, Rätty korostaa.

Työn ikävä puoli

Journalismin yksi perusoppi on suhtautua kriittisesti tietolähteisiin. Toimittajalla on velvollisuus noudattaa erityistä huolellisuutta haastateltavan motiivien ymmärtämisessä.

– Ei ole kyse siitä, että ihmiset kroonisesti valehtelevat. Vaan tämä on yksi versio tapahtuneesta. Toimittajan täytyy suhtautua kriittisesti ja kysyä ikäviäkin, Rätty sanoo.

Hyvän henkilökuvan ytimessä ovat Rädyn mukaan näkökulma ja luotta-

"Usein juttua tehdessä käykin ilmi, että juttu on yksi versio tapahtuneesta, ja todellisuus on monimutkaisempi kuin alun perin näyttäytyi. Ajattelin lähtökohtaisesti motiiveista eri tavalla niiden kohdalla, joilla on valtaa ja intressiä, kuin ihmisestä, joka on niin sanottu tavis."

Journalistiikan työelämäprofessori
Reetta Rätty

mus. Luottamuksen voittaminen voi olla melko kinkkistä, jos haastateltava ei halua olla haastattelutilanteessa.

– Kaikkihan pitää varmistaa. Se on ikäväkin puoli tässä työssä. Toisaalta pitää olla sensitiivinen ihmisten kohtaamisessa.

Toimittajan ammattiin kuuluu näyttää lukijalle, mikä on tämän yhden ihmisen versio tapahtumista.

Monimutkainen todellisuus

Kuulemisvelvollisuus on kirjattu journalistin ohjeisiin. Toimittajalla on haastattelutilanteessa valta, mikä tuo mukanaan tarkistamisen vastuun.

Rätty tykkää tehdä henkilöhaastatteluja, jotka eivät perustu haastateltavan asemaan. Silloin tilanteesta puuttuvat harjoitellut sitaattit ja intressi edistää omaa agenda. Hetket ovat paremmin kohtauksia, yhdessä olemista.

– Usein juttua tehdessä käykin ilmi, että juttu on yksi versio tapahtuneesta, ja todellisuus on monimutkaisempi kuin alun perin näyttäytyi. Ajattelin

lähtökohtaisesti motiiveista eri tavalla niiden kohdalla, joilla on valtaa ja intressiä, kuin ihmisestä, joka on niin sanottu tavis, Rätty pohtii.

Rätty miettii urheilutoimittajan työtä. Urheilijat henkilöinä kiinnostavat ihmisiä, mutta jos he eivät halua antaa mitään itsestään, on lähtökohta jutun onnistumisen kannalta haastava. Rätty on kehittänyt omat menetelmänsä featurehenkilöhaastatteluun.

– Haluan paljon aikaa haastateltavan kanssa ja useamman tapaamiskerran. Aina kannattaa tehdä ihmisen kanssa jotain tai seurata, kun he tekevät jotain. Harva on luonteva kahvilassa haastattelutilanteessa.

– Sitten tietenkin on joukko kysymyksiä, jotka pitää kysyä. Ilman niitä ei tiedän vaan arvaille, Rätty muistuttaa.

Kohtaamisia kahvipöydissä

Valmistautuminen haastatteluun on nykyämenossa vaivatonta.

– Taustojen tekeminen on tosi iisiä, koska nykyään on helppo lukea kaikki vanhat jutut, Rätty sanoo.

Huolellinen pohjatyö kannattaa. Voi esimerkiksi käydä ilmi, että haastateltava on kaikissa edellisissä haastattelussaan kertonut joka kerta saman anekdootin. Työn alla olevassa jutussa ei ehkä enää halua toistaa samaa asiaa.

– Kannattaa soittaa taustaksi muille ihmisille, ihmiset puhuvat tosi mielellään. Täytyy myös ymmärtää, että se on toisen ihmisen versio ja sellaisena sitä pitää käsitellä. Ihmiset puhuvat yleensä hyvää toisistaan, Rätty kertoo oppimastaan.

Rätty haluaa mukaan haastateltavansa arkeen.

– Puske mukaan sinne autoon tai kentan laidalle fudistreeneihin. Ihmiset ovat kotona omanlaisiaan.

– Kaikkein kivoimpia juttukeikkoja ovat ne, kun ollaan maakunnissa, ihmisten kodeissa ja keittiönpöydissä. Kahvi-

pöydissä tapahtuu liikuttavia kohtaamisia. Maalla on kivaa, kun kaikki päästävät kotiinsa eivätkä siivoa valmiiksi.

Auto haastattelu-ympäristönä

Oman uransa varrelta 1990-luvun lopulta Reetta Rätty muistelee nauraen juttukeikkaa kansanedustaja **Ilkka Kanervan** auton etupenkillä. Hän istui siinä viikon.

– Aivan koko ajan kaahattiin ympäri Suomea. Kävimme Pori Jazzeilla, Keihäskarnevaaleilla ja ties missä kesätahtumissa.

Tämän jälkeen Rätty on suosinut autoa haastattelupaikkana. Viimeksi **Jan Vapaavuoren** kanssa.

Jos ei haastateltavan kalenterista meinaa löytyä kiireen vuoksi haastattelu-aikoja, Rätty suosittelee selvittämään ja hyödyntämään automatkajien siirtymät.

– Auto saattaa olla hyvä haastattelu-paikka ihmisille, joita jännittää.

Rätty on tehnyt haastatteluja myös junamatkalla. Lentokone menee toimittajan tulevaisuuden toivelistalle.

– Selvitä, mikä on juuri sille ihmiselle luontevaa tekemistä. Jotkut leipovat tai kutovat.

– Jaksaisikohan urheilijan kanssa lähteä lenkille? Rätty pohtii.

Journalistiikan työelämäprofessorin tärkeä teesi toimittajille tulee tässä:

– Haastattelu on vain yksi tapa kerätä tietoa. Mitä ikinä sun nauhallalla on, sun ei tarvitse niitä meille muille purkaa. Vain mehevin asia voi olla sitaattina. ♦

→
Journalismin yksi perusoppi on suhtautua kriittisesti tietolähteisiin. Toimittajalla on velvollisuus noudattaa erityistä huolellisuutta haastateltavan motiivien ymmärtämisessä.

– Ei ole kyse siitä, että ihmiset kroonisesti valehtelevat. Vaan tämä on yksi versio tapahtuneesta. Toimittajan täytyy suhtautua kriittisesti ja kysyä ikäviäkin, Reetta Rätty sanoo.

Hikihaastattelija haluaa selvittää katsojille, miltä urheilijasta tuntuu

Yle Urheilun urheilutoimittaja Nina Vanhatalo on tuttu näky ampumahiihtokilpailujen haastattelupaikalla. – Ampumahiihto on juuri siitä hankala, että melkein kuka tahansa voi voittaa. Kuuntelen, jos se on teknisesti vain mahdollista, selostusta, sillä Johannes Oikarinen on niin mahtava ja hänellä on tietoa lähes kaikista.

Urheilija saapuu kilpailussa maaliin. Hän voi olla lopen uupunut tai tuskaisen pettynyt. Hetkeä myöhemmin urheilija on antamassa vaativalle kansalle kommentteja. Mahdollisesti selittävässä epäonnistumisestaan. Urheilijalla voi olla pala kurkussa ja tippa silmässä.

Teksti: **Tommi Roimela**
Kuvat: **Sanna-Leena Perunka,**
Petra Mannerin kotialbumi

Hikihaastatteluja kritisoidaan usein. Niitä ihmetellään. Arvostellaan sitä, miksi urheilijaa kiusataan heti maalissa ja heille salamannopeasti tungetaan mikrofoni suun eteen.

– Mielestäni se ei ole ideaalitalanne, mutta se on paras käytettävissä olevista vaihtoehdoista, erityisesti yleisurheiluja hiihtokisojen haastatteluista tunnettu Ylen tv-kasvo **Petra Manner** näkee.

Mannerin näkemys on perusteltu. Pelin sääntöihin kuuluu, että urheilijoiden ajatukset ja kommentit kiinnostavat yleisöä. Jos niitä ei kysytä heti, on haastattelujen järjestäminen isolle ryhmälle myöhemmin käytännössä mahdotonta. Ja pakkohan urheilijoiden ei ole haastatteluja antaa. Esimerkiksi yleisurheilukilpailuissa urheilijoiden ohjeistus on, että Mixed Zonen läpi on kuljettava, mutta puhuminen ei ole pakollista. Silti ohimarssit ovat erittäin harvinaisia.

Manner tiedostaa hyvin, että hän työskentelee herkillä mielialalla olevien urheilijoiden kanssa.

– Esimerkiksi yleisurheilun arvokisoissa olen usein ensimmäinen ihminen, jonka urheilija kisansa jälkeen kohtaa. Voi sanoa, että usein siinä kohdataan ihminen eikä urheilija. Ja urheiluun kuuluvat epäonnistumiset. Epäonnistuneen urheilijan ajatukset ovat aivan yhtä arvokkaita kuin voittajienkin.

Hikihaastattelussa urheilijalla on usein tunteet pinnassa. Siksi klassinen ja osin parjattukin ”miltä nyt tuntuu?” on yksi parhaista kysymyksistä.

– Sitähän siinä halutaan tietää. Hikihaastattelussa haetaan ensireaktiota ja fiilistä, toinen Ylen toimittaja **Nina Vanhatalo** korostaa.

– Tunteet kuuluvat urheiluun, ja usein urheilijasta kertoo enemmän se, miten hän vastaa, kuin se, mitä hän vastaa. Myös aika on haastatteluissa kovin lyhyt, ja siksi kovin syväle ei voi mennä, Manner huomauttaa.

Valmistautuminen on tärkeää

Hikihaastattelijoiden työ ei tietenkään ole vain siinä, että he pysäyttävät suomalaiset ja kilpailujen voittajat Mixed Zonella. Toimittajan on tehtävä työtä käytännössä jatkuvasti, jos hän haluaa olla hyvä hikihaastattelija. Laji ja siinä toimivat urheilijat pitää tietää ja tuntea. Kilpailupäivänä, h-hetkellä, myös haastattelijan pitää olla parhaimmillaan.

– Tärkeintä on, että seuraa lajia koko ajan ympäri vuoden. Sitten kisapäivää ennen soittelen läpi asiantuntijoita ja valmentajia sekä seuraan esimerkiksi urheilijoiden somepäivityksiä, Manner selvittää.

Mannerin vahvoissa lajeissa, yleisurheilussa ja maastohiihdossa, harvoin nähdään tuntemattomia menestyjiä, mutta Vanhatalon lajivalikoimaan kuuluvassa ampumahiihdossa tilanne on toinen.

– Ampumahiihto on juuri siitä hankala, että melkein kuka tahansa voi voittaa. Kuuntelen, jos se on teknisesti vain mahdollista, selostusta, sillä **Johannes Oikarinen** on niin mahtava ja hänellä on tietoa lähes kaikista. Ja sitten Mixed Zonella on apuna IBU:n (Kansainvälinen ampumahiihtoliitto) käsikirja, jossa on kattavasti tietoa urheilijoista, Vanhatalo selvittää.

Kilpailupäivän aikana hikihaastattelijat sitten vain poimivat Mixed Zonella tilanteeseen sopivia urheilijoita haastattaviksi. Lähes kaikki suostuvat

haastattaviksi, myös esimerkiksi yleisurheilun kirkkaimmat tähdet. Aika on toki rajallista, ja kiihkeärytmisissä kilpailuissa ei aina ole haastattelupätkille edes aikaa.

– Yleisurheilussa tilanne on joskus toinen, kun lähetykset arvokisoissa ovat melko pitkiä. Esimerkiksi Dohan MM-kisoissa haastattelin kuulun karsinnan jälkeen lähes kaikki suosikit, ja silloin ehti jutella muutakin kuin kisaan liittyvistä asioista, erityisesti radiolle yleisurheilun hikihaastatteluja tekevä Vanhatalo mainitsee.

Kielitaidosta suuri apu

Petra Manner ja Nina Vanhatalo ovat työssään raudanlujia ammattilaisia. Yksi heidän vahvuuksistaan on kielitaito. Molemmat puhuvat perinteisten suomen, ruotsin ja englannin lisäksi ranskaa, mistä on varmasti apua haastattelujen saamiseksi.

– Olin Stade de Francella Ranskan ja Suomen jalkapallomaatottelussa. Pyysin pelin jälkeen Ranskan päävalmentajalta **Didier Deschampsilta**, joka on maassa kansallissankarin asemassa, haastattelua ja hän totesi vain, että ”kylläpä leidi puhuukin hyvää ranskaa” ja hänellä ei ollut haastattelussa kiire mihinkään ennen kansainvälistä lehdistötilaisuutta, Manner kertoo valaisevan esimerkin kielitaidon tärkeydestä.

Iso osa huippu-urheilijoista puhuu tietenkin englantia, ja lähes aina haastatteluhihin on löytynyt yhteinen kieli. Joskus on vastaan tullut tilanteita, että kielimuuri on ollut liian suuri, ja joskus taas on käynyt niinkin, että haastateltava on yllättänyt kielivalinnaltaan.

– Kysyin kerran kävelijä **Jesus Angel Garcialta** haastattelua englanniksi.

←

Iso osa huippu-urheilijoista puhuu englantia, ja lähes aina haastatteluhihin on löytynyt yhteinen kieli. Petra Mannerin haastateltavana Jamaikan pikajuoksija Yohan Blake.

Hänelle se sopi, ja kysyin jotain englanniksi, johon Garcia antoi pitkän vastauksen espanjaksi. Totesin sitten vain selostajille, että sieltähän varmaan tulee käännös. No, siitä haastattelusta taisivat sitten espanjaa ymmärtävät saada vähän enemmän irti kuin muut, Vanhatalo muistelee.

Sekä Manner että Vanhatalo ovat myös pyrkineet parantamaan kielitaitoaan ainakin osin töidensä vuoksi.

– Opiskelin kolme vuotta venäjää, ja opintojen motiivina oli se, että pystyn sitä käyttämään töissä. Mutta sittenhän kävi niin, että Venäjä suljettiin kisoista, Manner nauraa.

– Amsterdamin EM-kisojen aikaan olin käynyt saksan kursseilla, kun olin huomannut, että jopa nuoret saksalaisyleisurheilijat puhuvat melko huonoa englantia. Lisäksi minulle olisi saksasta hyötyä alppihiihdossa, jota myös paljon teen. Saksahan on alpin pääkieli, Vanhatalo kertoo.

Suorissa lähetyksissä sattuu monenlaista

Hikihaastattelija tekee paljon ”turhaakin” työtä. Ison osan haastatteluista ohjaaja joutuu pudottamaan lähetyksestä ajan puutteen vuoksi.

– Joskus on voinut harmittaa, jos joku hyvältä tuntunut haastattelu ei ole mennyt ulos, mutta ei viittä minuuttia kauempaa, Manner muotoilee.

– On joskus käynyt niinkin, että olen haastattelun jälkeen kertonut, että tuota haastattelua ei kannata laittaa ulos, kun se epäonnistui. Tosin niihin tietysti tulee vastauksena, että ”sori, se meni jo suorana”, Manner jatkaa.

Suorana tai ainakin lähes suorana tehtävissä haastatteluissa tapahtuu luonnollisesti monenlaista.

– Kerran haastattelin hiihtokisoissa **Aino-Kaisa Saarista**, ja hänen juomapullonsa vuoti niin, että luulin hänen pissaavan housuunsa. Sitten **Pirjo Muranen** tuli pelastamaan tilannetta ja kömpi kameran alapuolella Aikun haaroväliin ottamaan pullon pois. Silloin oli jotenkin vaikeaa tehdä haastattelua, Manner kertoo.

– Ja se on jäänyt mieleen, kun yleensä hillitty **Tero Pitkämäki** Paavo Nurmi Gamesissa 2018 totesi, että kausi oli tässä ja saattoi se olla toinenkin game over, Manner jatkaa.

Silloinhan sitä ei, eikä toviin sen jälkeenkään, tiedetty, mutta kyseinen kilpailu lopulta todellakin jäi Pitkämäen upean keihäsuran viimeiseksi. Eli joskus käy niinkin, että hikihaastattelija voi saada myös kovan uutisen. ♦

Hyvä kuva herättää reaktion

Millainen on hyvä valokuva? Onko sellaista enää mahdollista ottaa? Tunnettu ja arvostettu valokuvaaja **Vesa Koivunen** vastaa ja kertoo näkemyksensä journalistin tulevaisuudesta.

Teksti: **Jussi Heimo** Kuvat: **Vesa Koivunen**

Koivusen tie tunnetuksi ja arvostetuksi valokuvaajaksi on vivahteikas. Se alkoi perinteisesti kiinnostuksesta kuvaimiseen.

– Harrastin nuorena ja myöhemmin ajoin tosissani kilpaa motocrossia. Ajoin kuvata kuskikavereitani isältä saamallani manuaalitarkenteisella järjestelmäkameralla vaihtelevalla menestyksellä.

Kuvista tuli sen verran hyviä, että kaverit halusivat niitä lisää. Kun sitten Suomen parhaat kuskit lähtivät maailmalle ajamaan MM-sarjaa, Koivunen haluttiin mukaan reissuille.

– Aluksi toimin lehtien kirjoittavana avustajana, joka otti myös kuvia. **Matti Hannula** tilasi minulta juttuja espoolaiseen paikallislehteen *Länsiväylään* muistakin aiheista, ja samalla otin kuvat

niihin, Koivunen kertoo mediauransa alkutaivalta.

Kynäkin pysyi kohtuullisesti Koivusen kädessä, mutta aika nopeasti hän innostui enemmän kuvaamisesta.

– Alkuvaiheessa juttuja ja kuvia oli helppo myydä pakettina. Moottoriliiton **Eppu Mäkelä** ja *Iltalehden* **Ola Timonen** olivat tärkeitä henkilöitä uran alkutal-paleella.

– *Iltalehdessä* oli silloin jokaviikkoinen moottoriurheiluliite. Myin itseni siitä vastanneelle Olalle ajatuksella: ”Paskoja juttuja, mutta hyviä kuvia”.

– Muistan hyvin jo edesmenneen Olan legendaarisen sanat: ”Kuulostaa s-tanan hyvältä. Ei muuta kuin ruvetaan tekemään yhteistyötä”, Koivunen kertoo.

Koivunen paiksi todella kovaa duunia kelloa katsomatta, ja kuvat olivat hyviä, monesti jopa loistavia.

Freelancerina alkanut työ muuttui vakituiseksi, kun hänet valittiin vuonna 2003 *Iltalehden* kuvatoimituksen esimieheksi. Koivunen toimi tehtävässä viisi vuotta.

– Se oli huikea koulu. Vastasin kuvaosaston taloudesta kaiken muun ohella. Niinä vuosina perustettiin myös IL-TV, jonka ansiosta pääsin tutustumaan myös videokuvaamisen saloihin.

Iltalehti antoi paljon, mutta kaipuu täyspäiväiseksi urheilukuvaajaksi oli kova. Koivunen päätti alkaa uudelleen yrittäjäksi vuonna 2008.

Vesa Koivunen

– Sain hyvät kuvaajasopimukset *Iltalehden* ja *Aamulehden* sekä aloitin yhteistyön Hesarin kanssa, niin ratkaisu oli helppo tehdä. Siihen aikaan lehdillä oli vielä kunnan resurssit tehdä juttuja ja käyttää avustajia.

Red Bull järjesti valokuvaajille Åressa kilpailun, mistä valittiin muutama yhtiön freelancer-listalle. Koivunen sai sitä kautta itselleen yli 10-vuotisen todella hyvän asiakkaan.

Tämän lisäksi Koivunen on urallaan toiminut erikoislehtien *Biken* ja *MP-maailman* toimituspäällikkönä sekä tehnyt vuonna 2013 ilmestyneen kirjan *Urheilukuvaus* (Docendo).

Käytännössä hän on päässyt kokemaan lähes kaikki mahdolliset painetun median erilaiset työtehtävät ja roolit. Sen ansiosta hän osaa nähdä asiat monelta eri kantilta.

Millainen on hyvä kuva?

Jokainen valokuvaaja on törmännyt työkomennusten yhteydessä legendaariseen lauseeseen: "Ota hyvä kuva".

Helposti sanottu, mutta useimmiten ei vain kerran kameran laukaisupainiketta painamalla toteutettavissa oleva toive.

– Kauneus on aina katsojan silmässä. Itse olen aina lähtenyt siitä, että jos kuva herättää jonkinlaisen tunteen tai reaktion, kuva on onnistunut.

– Valokuvan erityispiirre on moniulotteisuus. Se voi aueta tai antaa erilaista informaatiota sitä katsovalle. Se kuitenkin pitää hyväksyä, että kaikkien kuvien ideat eivät aukea ikinä kaikille, Koivunen tunnustaa realiteetit.

Koivunen kuvasi takavuosina paljon tulosurheilua *Ilta-lehdelle* ja *Helsingin Sanomiin*.

– Lähestyin asiaa amerikkalaisesta kulmasta. Minulla on oltava kuva joko ratkaisuhetkestä, tapahtuman suurimasta sankarista tai juttuun sopiva tunnelmakuva.

– Tavoitteeseeni pääsemiseksi mieitin aina, mistä kuvauspaikasta pääsen parhaiten kuvaamaan voitonriemua tai tappion tuskaa. Näkökulmasta tai kuvan tilaajan kannalta kumpi kulloinkin oli journalistisesti olennaisempaa. Usein viritin ennen pelejä jäähalliin myös katto- ja maalikameroita. Ne eivät olleet pääasia, mutta varmistivat, että ainakin löytyy jotain erilaista kuvakulmaa otelusta.

Takavuosina kuvaajilla oli aikaa onnistua, kun heillä oli oikeasti mahdollisuus käyttää aikaa kuvaamisen suunnitteluun ja kisapaikkaan tutustumiseen.

– Nykyään ei ole enää samanlaista mahdollisuutta. Jos valokuvaaja voi kustannusten takia olla vaikka vain yhden erän tai puoliajan paikalla jossain tietyssä ottelussa, voi lopputulos olla vain hyvällä tuurilla samantasoinen, Koivunen tietää.

Niin se ansaintalogiikka. Vakituksessa työsuhhteessa olevia kuvaajia on lehdissä yhä vähemmän ja heillä yhä enemmän työtehtäviä päivän aikana. Miten voi enää odottaa näkevänsä lehdissä niitä huippuotoksia?

– Valitettavasti ajatusmalli on taloudellisista syistä muuttunut. Kun ennen rima asetettiin todella korkealle, nyt tuntuu, että riittää kunhan saadaan edes joku kuva, Koivunen harmittelee.

Tulevaisuuden näkymät

Koivunen on itse onnellisessa asemassa, sillä hän on yhä löytänyt sellaisia asiakkaita, joilla on vielä varaa satsata valokuvaan ja maksaa siitä kuvaajalle asiallinen korvaus.

– Esimerkiksi *Golf-lehteen* olen kuvannut monta huolella tehtyä kantta. Niihin on panostettu aikaa ja vaivaa.

Uransa aikana myös markkinointia opiskelleen Koivusen nykyiset toimeksiantot ovat pääosin hänen omien ideoidensa ansiota.

– Keksin ensin mielestäni toimivan konseptin ja myyn sen sitten jollekin yhteisölle tai yritykselle. Paljon tulee myös pakkeja, mutta kun ideoita on paljon, niin usein niille löytyy ostaja.

Koivunen uskoo, että perinteiselle laatujournalismillekin on vielä tilausta nettinopeuskilpailun klikkien määrän rinnalla.

– Ilmiö on jo nähtävissä Pohjois-Amerikassa. Siellä ihmiset ovat valmiita maksamaan luotettavasta journalismista. Esimerkiksi *New York Timesin* maksumuurin takana olevien juttujen tilausmäärät nousivat koronapandemian aikana merkittävästi.

– Sama suuntaus tulee Suomeenkin jossain vaiheessa. Ihmiset ovat valmiita maksamaan hyvistä jutuista tai heitä

kiinnostavista asioista täälläkin. Samaan tapaan kuin jo nyt he maksavat niistä urheilukanavista, joita haluavat seurata. Viaplayn katsojat valitsevat sen NHL:n tai Valioliigan takia, Cmoren vastaavasti formuloiden, jääkiekon SM-liigan tai jalkapallon Mestareiden liigan takia.

Loppupeleissä on kyse kilpailusta ihmisen vapaa-ajasta. Sen laadukkaasta viettämisestä ollaan valmiita maksamaan.

Entäpä valokuvaajien tulevaisuus? Mitä vinkkejä antaisit alasta haaveilleville nuorille?

– Tärkeintä on olla valmis tekemään

paljon ekstraa ja näkemään vaivaa opiakseen koko ajan uutta. Pitää uskaltaa tehdä itsensä näkyväksi. Kukaan ei sinua huomaa, ellet tee itseäsi tärkeäksi.

– Se ei onnistu vain kuvien tuuppamisella johonkin somekanavaan. Vaikka sinulla olisi siellä 10000 seuraajaa, se ei takaa työtä. Rakenna itsellesi hyvä ja monipuolinen portfolio, josta näkyy monipuolinen osaamisesi. Sen jälkeen myy itsesi muilla kuin somekontakteilla. Sillä tavalla erotut muista ja saat jossain vaiheessa varmasti jonkun työkeikan, Koivunen vinkkaa. ♦

Vuoden sykähdyttävin urheiluvalokuva -kilpailu

Urheilutoimittajain Liitto on vuodesta 2009 lähtien palkinnut vuosittain Vuoden urheilujournalistin ja Vuoden tiedottajan. Vuonna 2013 mukaan tuli Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustus ja vuonna 2020 palkittiin ensimmäisen kerran Vuoden urheilujuttu ja Vuoden digitaalinen hitti. Tänä vuonna otamme jälleen yhden palkintokategorian lisää mukaan ja palkitsemme Vuoden sykähdyttävimmän urheiluvalokuvan. Voittajat palkitaan liiton omassa palkitse-

mistilaisuudessa, Urheilujournalismin illassa, joulukuussa Helsingissä.

Vuoden sykähdyttävän urheiluvalokuva -kilpailun tavoitteena on tuoda esille alan tekijöitä harrastajista ammattilaisiin ja samalla myös nostaa urheiluvalokuvien arvostusta. Kilpailuun lähetetty kuva tai kuvasarja voi olla urheilun parista otettu fiilikskuva, henkilökuva tai tulosurheiluun liittyvä kuva. Pääasia on, että kuvan sisältö kätkee sisäänsä urheilun syvimmän olemuksen ja se on idealtaan oivaltava ja teknisesti taitavasti

toteutettu. Kuva, joka tuo esille urheilun iloa, löytää urheilun sielun ja tuo esille hienoa kuvakerrontaa urheilusta. Kuva, joka sykähdyttää! Seuraa siis liiton tiedotusta ja osallistu mukaan!

Valinnan tekee Urheilutoimittajain Liiton nimeämä erillinen raati, johon kuuluvat ammattivalokuvaajat **Hannes Paananen** ja **Vesa Koivunen**.

Kuvat: **Unplash**

PRESS

JÄSENKORTTI | MEDLEMSKORT

Maija Mallikortti

01000 | 01000

54262

(Jäsennumero) | (Medlemsnummer)

31.3.2023

(voimassa) | (gilt)

URHEILUTOIMITTAJAIN LIITTO

Finnish Sports Journalists' Association
Finska Sportjournalist Föreningen

Urheilutoimittajain Liiton pressikortti uudistui

URHEILUTOIMITTAJAIN LIITTO

Urheilutoimittajain Liiton juhluvuoden kunniaksi liiton pressikortti uudistui. Liiton pressikortilla on pitkät perinteet ja vuosien varrella on ehtinyt olla jo monenlaista pressikorttia. Uusi pressikortti on uusittu liiton uutta ilmettä ja värimaailmaa mukaillen. Samassa yhteydessä otettiin käyttöön myös sähköinen pressikortti eli kännykkään ladattava

mobiilisovellus. Jatkossa vain uusin, Urheilutoimittajain Liiton oranssinsävyinen muovinen pressikortti tai ko. sähköinen pressikortti on voimassa.

Aikaisemmin liiton pressikortti on kuulunut automaattisesti kaikille liiton jäsenille. Jatkossa etu kuuluu edelleen ammattimaisesti urheilujournalismin alalla toimiville A-jäsenille sekä erillisestä hakemuksesta paikalliskerhojen B-jäsenille, jotka toimivat aktiivisesti sivutoimisesti urheilujournalismin parissa. Opiskelijajäsenten osalta pressikorttietu poistuu.

Pressikortti uudistuksen myötä uudistuu myös Vuoden urheilija -äänestys oikeus. Jatkossa äänestys oikeus on ainoastaan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä.

Pilkkusääntöjä ja vähän muutakin suomen kielestä

Koonnut Matti Hannula
mm. Kielitoimiston ohjeistoa hyödyntäen.

PILKKUSÄÄNNÖT

Suomen kielen pilkkusäännöt ovat niin moninaiset, ettei niiden ytimekäs läpikäynti ole mahdollista. Mutta yritetään silti.

Pilkunviilaajat luokitellaan usein turhamaisiksi tyypeiksi. Mutta joskus lauseen merkityskin saattaa muuttua tarkoituksesta, jos pilkkua ei ole käytetty tai jos sitä on käytetty tarpeettomasti.

*HIFK:n viestintäpäällikön **Petteri Linnavallin** mukaan korona vaikutti joukkueen otteisiin Liigan pudotuspeleissä, ja osa pelaajista on edelleen toipilaina.*

(Viestintäpäällikkö ei sanonut osan pelaajista olevan edelleen toipilaina, mutta toimittajalla on oma tieto asiasta.)

*HIFK:n viestintäpäällikön **Petteri Linnavallin** mukaan korona vaikutti joukkueen otteisiin Liigan pudotuspeleissä ja osa pelaajista on edelleen toipilaina.*
(Linnavalli sanoi myös, että osa pelaajista on edelleen toipilaina.)

Lyhyesti sanottuna:
Pilkku kuuluu laittaa päälauseen ja sivulauseen väliin, jos lauseilla ei ole yhteistä jäsentä, esim. subjektia, predikaattia tai objektia.

Pilkku pitää laittaa myös kahden rinnasteisen päälauseen väliin ennen rinnastuskonjunktia (yleisimmät *ja* sekä *mutta*), jos lauseilla ei ole yhteistä jäsentä.

Pilkku pitää aina laittaa päälauseen ja sivulauseen väliin, jos sivulause alkaa alustuskonjunktilla eli jollakin seuraavista sanoista: *että, jotta, koska, kun, jos, vaikka, kuin, kunnes, ellei, jollei.*

Huom!

Kuin-sanana eteen ei suinkaan aina tule pilkkua. Esim. virkkeessä *'Teemu Pukki on nykyään paljon kokonaisvaltaisempi pelaaja kuin vielä viitisen vuotta sitten.'* on vain yksi lause, eikä pilkkua tarvita, koska kyseessä on vertailu.

Myöskään *että*-sanana eteen ei tule pilkkua, mikäli kyseessä on *sekä-että*-pari. Esim. *'Jalkapalloilija Ilmari Niskanen on nähty maajoukkueessakin sekä puolustajana että hyökkääjänä.'*

Jos päälauseen perässä on kaksi rinnasteista sivulauseetta, joita yhdistää rinnastuskonjunktio *ja*, riippuu pilkun tarve näiden kahden sivulauseen keskinäisestä suhteesta. Jos jälkimmäinen sivulause on ensimmäiselle sivulauseelle alisteinen, on pilkkua käytettävä. Jos sivulauseet ovat rinnasteisia, ei pilkkua tarvita.

Esimerkki kahdesta rinnasteisesta sivulauseesta:

On todennäköistä, että Tokion olympialaiset pidetään tänä kesänä ja että myös jalkapallon EM-kisat saadaan pelattua.

Esimerkki toiselle sivulauseelle alisteisesta sivulauseesta, jolloin pilkkua on käytettävä: *Oli selvää, että **Kalle Koljosen** oli yllettävä sulkapallon EM-kisoissa mitaleille, jotta hän saisi pidettyä olympiaunelmansa hengissä.*

Huom!

Tässä tapauksessa voi käyttää myös lauseenvastiketta, jolloin toista pilkkua ei tarvita:

*Oli selvää, että **Kalle Koljosen** oli yllettävä sulkapallon EM-kisoissa mitaleille saadakseen pidettyä olympiaunelmansa hengissä.*

Huom!

***Tuuli Petäjä-Sirén** on jo kokenut olympiakävijä, ja hän luottaa kokemukseensa Tokiossakin.*

Pilkkua tarvitaan, sillä **Tuuli Petäjä-Sirén** ja hän eivät ole yhteisiä lauseenjäseniä, vaikka ne viittaavat samaan henkilöön.

Tutkitaanpa vielä lyhyesti muutamaa muuta suomen kielen kielioppiasiaa:

Verbin näkee monesti kirjoitetun yksikössä, vaikka pitäisi olla monikkomuoto, tai päinvastoin.

Kaksitoista eurooppalaista suurseuraa yritti perustaa jalkapallon Superliigan. (Eurooppalaisia suurseuroja on enemmän kuin kaksitoista. Vain kaksitoista yritti perustaa.)

Kuusi hankkeessa mukana ollutta englantilaisseuraa vetäytyivät ensimmäisinä. (Kaikki kuusi mukana ollutta englantilaisseuraa vetäytyivät.)

”Miksi näitä jauhamaan, itsestään selviä asioita?” kysyy varmasti moni. Mutta eivät ainakaan kaikki kielioppiasiat näytä itsestään selviä olevan, kun jopa suurimmilla ja arvostetuimmilla sanomalehdillämme tuntuu olevan toimittajia, joilla on jostain syystä ylivoimaisia vaikeuksia tietää esimerkiksi syntymäpäivistä puhuttaessa, käytetäänkö lukusanan perässä väliviivaa vai ei.

Tampereen Ilves tulee tänä vuonna 90 vuoden ikään. Ilves on siis 90-vuotias eli täyttää 90 vuotta.

Ja vielä:

Aina kun olet kirjoittamassa lauseeseen sanaa 'kuitenkin', mieti vielä kerran, onko se siinä välttämätön. Yleensä ei ole.

Urheilun yleisökiinnostuksen ansiosta näyttää siltä, että broadcast- ja suoratoistolähetystyksiä eri urheilulajeista ja -sarjoista on luvassa yhä enemmän. Kaikki suomalaisia kiinnostava live-urheilu löytyy jatkossakin jostakin kanavasta, mutta katselun hinnan kehitystä on vaikea arvioida.

Urheilun esitysoikeuksista kilpaillaan kansainvälisten jättien kesken

Teksti: Esko Hatunen
Kuva: Tomi Hänninen, Yle

Penkkiurheilijalla riittää valinnanvaraa

Urheilu kiinnostaa katsojia ja lähetysoikeudet ovat arvotavaraa. Tämän huomaa ainakin katsoja, joka seuraa esimerkiksi Englannin Valioliigaa, miesten jääkiekon MM-kilpailuja, ammattilaispyöräilyä ja kotimaista Veikkausliigaa. Niistä kaikista täytyy maksaa erikseen.

Yle televisioi vuosikymmenien ajan suomalaisille tärkeimmät urheilutapahtumat kotisohville. 1990-luvulla kaapeli- ja maksukanavat alkoivat lisätä katselumahdollisuuksia. Vuosituhannen vaihteesta lähtien tarjonta on räjähtänyt ja live-urheilua on nähtävillä joka päivä useilta kanavilta ja alustoilta.

Kuukaudessa kuluttaja saa mak-

saa helposti yhteensä lähes sata euroa suosikkilajien ja -sarjojen parhaasta mahdollisesta katselunautinnosta. Toki halvimmillaan maksumuurin saa murrettua alle 10 eurolla.

Ylekään ei tarjoa sisältöjään ilmaiseksi. Urheilulähetyksen tuotantoa ja -oikeuksia katetaan Yle-verolla, jota kerättiin vuonna 2020 noin 483 miljoonaa euroa. Se, kuinka paljon tästä summasta

päätyy urheilun esitysoikeuksien maksumuun, ei ole julkista tietoa.

Ylellä on lakiin kirjattu erityistehtävä, ja sitä toteutetaan myös silloin, kun kanava hankkii tv-oikeuksia.

– Meille tärkeitä asioita urheiluoikeuksien hankkimisen strategiassa ovat arvokisat, kotimaisuus, maajoukkuepaita, monipuolisuus ja tasa-arvo sisäkirjoitettuna kaikkeen, Yle Urheilun

esitysoikeuksien päällikkö **Riku Saariluoma** taustoittaa.

Alan suuret kansainväliset toimijat, yhdysvaltalainen Discovery ja pohjoismainen Nordic Entertainment Group (NENT) ja Cmore-maksukanavilleen urheilun keskittänyt MTV ovat haalineet itselleen suurien lajien ja -tapahtumien esitysoikeuksia.

Huhtikuussa NENT Group tiedotti, että se on hankkinut hiihtolajien kansainvälisten huipputapahtumien mediaoikeudet Pohjoismaihin viideksi vuodeksi. Tämä tarkoittaa sitä, että sopimuspakettiin kuuluvaa suomalaisten suosikkilajia, hiihtoa, saa seurata ensi kaudella Viasatin urheilukanavilta sekä Viafree- ja Viaplay -suoratoistopalveluista.

Sopimukseen sisältyvät myös vuoden 2023 hiihdon MM-kilpailut Slovenian Planicassa ja 2025 Norjan Trondheimissa. Sitä, näyttääkö Yle jotakin näistä kilpailuista kanavillaan, Saaranluoma ei kommentoi.

– Laajemmista kokonaisuuksista meillä on pitkä sopimus ampumahiihdon maailman cupista ja MM-kilpailuista vuoteen 2026 saakka. Itävallan hiihtolajien maailman cupit ovat meillä vuoteen 2024 asti, Sveitsin maailmancupit vielä ensi kauden, ja olemme mukana

vuoden 2022 talviolympialaisien televisioinnissa. Tämä on tällä hetkellä suunnitelmamme hiihtojen suhteen.

Sopimus talvilajien esitysoikeuksista uutisoitiin jo pari vuotta sitten, mutta NENT Group aktivoitui, kun tuleva kausi ja sopimuksen ensimmäinen vuosi alkoi olla näköpiirissä. Tästä osoitus oli Ylen selostaja **Jussi Eskolan** ja kommentaattori **Sami Jauhojärven** siirtyminen maastohiihdon tulevien oikeuksien omistajan leiriin.

Tokion olympialaisista Yle näyttää kilpailuja oikeudet omistavan Discoveryn kanssa sopimuksen mukaan. Ylellä on oikeus näyttää lähes kaikkia lajeja. Lisäksi Discoveryllä on yksinoikeus näyttää suoraa lähetystä Tokiosta parhaaseen katseluaikaan illalla kello 19.00–21.00.

Discovery hallinnoi olympialaisten esitysoikeuksia

Yhdysvaltalainen mediakonserni Discovery omistaa kaikki tv-oikeudet olympialaisten osalta Euroopassa vuoden 2024 Pariisin olympialaisiin saakka.

– Ylelle on myyty oikeus näyttää muita lajeja paitsi niitä, joihin olemme pidättäneet itsellemme yksinoikeudet. Tokiossa näitä ovat uintiurheilu ja koripallo, Pekingissä miesten ja naisten jääkiekko ja Pariisissa kaksi lajia, joista kumpikaan ei saa olla yleisurheilu, Discovery Finlandin Sport Director **Antti Haajanen** täsmentää.

Discoveryn sopimusneuvottelut olympialaisten osalta käydään yhtiön ylimmällä johtotasolla, mutta Suomessa tehdään myös paikallisia sopimuksia.

– Leijona-jääkiekko on meille merkittävä oikeus, jonka olemme neuvotelleet suoraan Suomen Jääkiekkoliiton kanssa.

Vuoteen 2026 saakka suomalaisten maajoukkueiden ottelut näytetään Discoveryn TV5:lla ja discovery+ -suoratoistopalvelussa. Sen sijaan miesten jääkiekon MM-kisaoikeudet ovat MTV:llä kevään 2023 turnaukseen saakka ja ne siirtyvät NENT Groupille vuosiksi 2024–2028.

Maaliskuussa 2021 valtioneuvosto julkaisi päivitetyn asetuksen, jolla määritellään yhteiskunnallisesti merkittävät tapahtumat, jotka pitää näyttää vapailla kanavilla. Vuoden 2007 asetukseen lisättiin naisten jalkapallon ja jääkiekon arvokilpailut.

Asetus ei ole ainoa reunaehto, jonka perusteella Discoveryn Suomen jakelukanavilla näytettävistä yksittäisistä otteista päätetään.

– Usein voi olla niin, että esitysoikeuksia koskevassa sopimuksessa vapaa näkyvyys on määritelty jo laajemmin, Haajanen avaa.

Hänen mukaansa ei ole mikään itseisarvo siirtää urheilu kokonaisuudessaan maksumuurin taakse. Joskus voi olla hyödyllistä markkinointimielessä näyttää jotakin myös ilmaisilla kanavilla.

– Halvempien esitysoikeuksien koh-

dalla voi olla jopa kannattavampaa näyttää sisältö ilmaiskanavilla ja myydä sen oheen mainontaa. Tämä on puhdasta matematiikkaa.

Discoveryn pääkanava ilmaisissa sisällöissä on TV5, jolla näytetään esimerkiksi Leijona-kiekkoa. Kutonen on miehille suunnattu kanava, jolla on näytetty ilmaiseksi muun muassa snookeria.

– Snookerin katsojaluvut ovat olleet meillä erinomaisia ja kestävät monessa tapauksessa vertailun jopa jääkiekon SM-liigan runkosarjan kanssa.

Laji on pyöräilyn ja tenniksen lisäksi suosituimpia sisältöjä konsernin Eurosport-kanavilla, mutta urheilun ykkösisällöt kootaan discovery+ -suoratoistopalveluun ja TV5-kanavalle.

Kysyttäessä katsojien tuomista tulovirroista Haajanen vetoaa liikesalaisuuteen, mutta avaa tuottoja yleisellä tasolla.

– Jokainen toimijahan saa paremman tuoton suoratoistoasiakkaasta kuin maksu-tv:n tilaajasta.

Discoveryllä on merkittävimpien esitysoikeuksien portfolioissaan kesä- ja talviolympialaiset vuoteen 2024 saakka, tenniksen grand slam -turnaukset sekä ATP-kiertue, snookerin MM-kisat ja maailman cup -kiertue sekä pyöräilyn merkittävimmät vuosittaiset tourit ja kilpailut.

Cmorella jääkiekkoa ja eurooppalaista huippujalkapalloa

Cmore on maksu-tv-yhtiö, jonka kanavia hallinnoi Suomessa MTV Oy. Sen urheiluoikeuksien valikoimassa on tällä hetkellä selkeät kärkituotteet

– Meillä on Suomen suosituimmat tv-oikeudet, jääkiekon Liiga ja formulat samassa paikassa, MTV:n urheiluoikeuksien johtaja **Jukka Raatikainen** toteaa.

Lisäksi Cmorella on muun muassa jalkapallon Mestareiden liigan sekä yleisurheilun Timanttiliigan esitysoikeudet.

Kauden 2021 jälkeen Formula 1:n oikeudet siirtyvät NENT Groupille vuosiksi 2022–2024. Sopimuksen päättymisen MTV:n kanssa 30 vuoden jälkeen herätti yleisössä paljon kysymyksiä.

– Esitysoikeuksien sopimuksilla pitää syntyä liiketoimintaa, joka ei ole mainonnan myyntiä, vaan sillä pitää saada sisältöpalveluille tilaajia. Meidän näkemyksemme formuloiden sisällön arvosta ei kohdannut oikeuksien myyjän näkemystä, Raatikainen avaa taustoja.

Suomessa tv-mainonnan myynti on laissa rajattu 12 minuuttiin tunnissa. Mainonnan tuotoilla tällä kapasiteetilla ei vielä saada katettua oikeuksista maksettavaa summaa.

– Jo vuonna 2007, kun laitoimme pay-tv:n pystyyn, totesimme, ettei mainonnan myynnillä jatkossa urheiluoikeuksien kuluja rahoiteta. Siksi siirryimme kuluttajaliiketoimintaan, eli tilaajamaksut ovat se rahahana.

Formuloiden tilalle MTV on tuomassa lisää jalkapalloa, kun se teki toukokuun alussa julkaistun sopimuksen Uefan Kansojen liigasta (UNL, Uefa Nations League) sekä lajin EM- ja MM-karsintaotteluista vuosiksi 2022–2028. Tämä ei sisällä Huuhkajien otteluita, vaan niiden oikeudet ovat NENT Groupilla ja vuosina 2022–2028 Ylellä.

Näytettävää silti riittää, sillä UNL-sopimuksen ajanjaksolla näytettäviä pelejä on noin 1500, jossa mukana ovat kaikkien eurooppalaisten huippumaiden ottelut.

Tv-sopimuksiin on kirjattu ehtoja ja yksityiskohtia sopimuksista ja niihin on määritelty myös esitettävien tapahtumien määrät ja esitystavat.

– Jos meillä on esimerkiksi kansainvälinen signaali LaLigasta Sevilla–Villarreal-ottelusta, ja samalla kierroksella on Real Madridin ja Barcan peliä, teemme Realin ja Barcan pelit suomeksi ja jätämme muut ottelut englanninkieliselle selostusäänelle.

– Uefan (UNL) sopimuksessamme tulee olemaan varmasti samalla tavalla eli on x määrä otteluita, jotka me lokalisimme ja lopuissa käytämme kansainvälistä ääntä.

MTV teki Ylen kanssa yhdessä myös sopimuksen vuoden 2026 Yhdysvaltojen, Kanadan ja Meksikon järjestämistä

jalkapallon MM-kilpailujen esittämisestä puoliksi.

Taloudellisen kannattavuuden rakentaminen Suomen kokoisessa markkinassa on hankalaa. Ohjelmansponsoroinnilla ei pysty tekemään samanlaista tulosta kuin muissa Pohjoismaissa tai isoissa eurooppalaisissa maissa. Raatikainen avaa sponsoriyhteistyön suuruusluokkaa esimerkillä.

– Jos meidän mielestämme yhden ottelulähetyksen arvo yhteistyökumppanuudelle olisi 100, Suomen markkinassa halukkuus maksaa tästä on 20. Ruotsissa halukkuus maksaa siitä on 200.

NENT Group haalii tv-oikeuksia

Pohjoismaainen NENT Group on tehnyt massiivisia sopimuksia viimeisen vuoden aikana. Mediakonsernin kanavilta ja alustoilta näkyy tällä hetkellä Englannin Valioliigan lisäksi Saksan Bundesliiga, UEFAn Kansojen liigaa, jääkiekosta NHL:n ja KHL:n otteluita, golfin European Tour, NFL sekä UFC:n vapaaottelut.

Suomalaisittain merkittävimmät kaappaukset ovat olleet hiihtolajien (kaudesta 2021 lähtien viideksi vuodeksi) ja miesten jääkiekon MM-kilpailujen (2024–2028) siirtyminen Viasat-kanaville ja yhtiön jakelualustoille.

NENT Group Finlandin vastaava tuottaja **Ville Klinga** ei voi avata yhtiönsä sopimusasioita muuten kuin julkisuuteen kerrottujen asioiden valossa. Yhtiön päätökset tehdään ylimmässä johdossa, ja Klingan työ alkaa siinä vaiheessa, kun oikeudet on hankittu ja niiden muuttaminen käytännön tuotannoiksi Suomessa alkaa.

– Teemme pohjoismaista yhteistyötä esimerkiksi Valioliigan ja Bundesliigan osalta, vaikka jokaisella maalla on omat intressinsä.

Yhteistyö tarkoittaa muun muassa teknisiä ratkaisuja. Tuotannoissa ja sisällöissä pyritään palvelemaan suomalaisia katsojia.

– Suomalaiset NHL-pelaajat ja heidän näkymisensä pyritään huomioimaan sisältömmme suunnittelussa samoin kuin vaikkapa **Teemu Pukki** Englannin sarjoissa tai **Lukas Hradecký** Bundesliigassa.

Live-urheilusta maksetaan jatkossakin

Suurista urheilun esitysoikeuksien omistajista Yle ja MTV pystyvät vaikuttamaan sopimuksiin Suomen osalta paljolti itse. NENT Groupin ja Discoveryn isot linjaukset tehdään maamme rajojen ulkopuolella.

Urheilun yleisökiinnostuksen ansioista näyttää siltä, että broadcast- ja suoratoistolähetyksiä eri urheilulajeista ja -sarjoista on luvassa yhä enemmän. Kaikki suomalaisia kiinnostava live-urheilu löytyy jatkossakin jostakin kanavasta, mutta katselun hinnan kehitystä on vaikea arvioida.

Kuluttaja on saanut kaivaa kuvettaan, mutta jatkossa hintaan voivat vaikuttaa myös rahapelimarkkinat. Toistaiseksi Veikkauksella on yksinoikeus järjestää rahapelejä Suomessa, vaikka monopolijärjestelmän purkamistakin on ehdoteltu.

Urheilumarkkinassa haluttaisiin seurata monessa Euroopan maassa käytössä olevaa mallia, jossa rahapeliä järjestämisoikeus on lisensoitu. Tämän kaltainen järjestelmä Suomessa kasvattaisi live-urheilua esittämien kanavien mahdollisuuksia hankkia yhteistyökumppaneita rahapelimarkkinoilta, kun toimijoita olisi enemmän kuin yksi.

Lisäksi vapaiden kanavien hinnoittelumahdollisuus toisi lisärahaa myös urheiluoikeuksien kattamiseen. Näin on toimittu esimerkiksi Ruotsissa, jossa täysin ilmaisia kanavia on vain neljä.

Toistaiseksi näköpiirissä ei ole uusia ansaintakeinoja, joten jatkossakin katsojien motivaatio nähdä haluamansa urheilu suorina lähetyksinä määrittää tilannetta. Kallistuvat esitysoikeudet saattavat lisätä myös toimijoiden yhteistyötä. Tästä esimerkkinä on Ylen ja MTV:n yhdessä ostamat vuoden 2026 miesten jalkapallon MM-kilpailujen esitysoikeudet. ♦

Kuninkaalliset kruunataan toistamiseen Seinäjoella!

KUNINKUUS-RAVIT
SEINÄJOKI 30.7.-1.8.2021

Varmista paikkasi Kuninkuusraveissa ostamalla liput ennakkoon osoitteesta:
www.ticketmaster.fi/kuninkuusravit

Kuninkuusravit.fi ja sometilit pitää sinut ajan tasalla.

Tue Kunkkarien valmistelua, osta lippuja ja tuotteita!

kuninkuusravit.fi

Mitä jos

Urheilukanava ESPN:n palkittu *30 For 30* -dokumentti-elokuvien sarjan mainoksissa lausutaan kysymys, jota myös Matrix-elokuvien Morpheus-hahmoa kierrättävät meemit ovat pitkään toistelleet:

"What if I told you..." Mitä jos kertoisin...

"Mitä jos kertoisin, että hän ei ollutkaan Suurin? Että toisinaan urheilu on elämän ja kuoleman kysymys? Että kukaan ei voi juosta totuutta pakoon?" Ruudulla pyörii kuvia nyrkkeilijä **Muhammad Alista**, jalkapalloilija **Andrés Escobarista** ja pikajuoksija **Marion Jonesista**.

Näissä dokumenteissa ei ole urheilun erillistä linnaketta, vaan urheilijat ovat ihmisiä, jotka elävät tässä maailmassa.

What if I told you -kysymys vie myös urheilussa yleiseen jossittelun ajatukseen. Historiantutkimuksessa tätä kutsutaan kontrafaktuaaliksi – toteutumattomien, vaihtoehtoisten tapahtumankulkujen historiaksi. Mitä jos **Juha Mieto** olisi hiihtänyt Lake Placidissa pari sadasosaa nopeammin? Mitä jos **Petra Niemisen** maalia jääkiekon MM-finaalissa 2019 ei olisikaan hylätty? Mitä jos jalkapallon MM-kisoja ei olisi koskaan myönnetty Qatarille?

2020-luku on kestänyt vasta ohikiitävän hetken, mutta ilmassa tuntuu olevan todellisen muutoksen tuulia. Vielä muutama vuosi sitten nämä uutiset olisivat kuulostaneet epäuskottavilta: **Kalervo Kummola** laittaakin ihmisoi-

keudet jääkiekon edelle. F1-kuski **Lewis Hamilton** vaatii sarjansa urheilujohtajilta tekoja sosiaalisen vastuun ja ihmis-oikeuksien puolesta. Saksan ja Norjan jalkapallomaajoukkueet saapuvat MM-karsintaotteluihin paidoissa, joissa lukee IHMISOIKEUDET.

Urheilun maailmassa on edelleen valtavasti syrjintää, epätasa-arvoa ja toteutumattomia oikeuksia. Rakenteissa riittää korjattavaa. Eivätkä ongelmat ole vain Valko-Venäjällä, Qatarissa tai Kiinassa, vaan myös suomalaisilla pelikentillä, pukukopeissa ja kabineteissa.

Monessa lajissa elää yhä vahvana ilmapiiri, jossa seksuaalivähemmistöihin kuuluvat urheilijat joutuvat peittämään identiteettinsä. Urheilun johtotehtävissä ja urheilumediassa on huutava pula sukupuolten tasa-arvosta, yhdenvertaisuudesta ja todellisesta representaatiosta. Moni urheilija, nuorista harrastajista aikuisiin ammattilaisiin, joutuu kärsimään seksuaalisesta ja sukupuoleen perustuvasta häirinnästä. Ja kuten jalkapalloilija **Glen Kamaran** tapaus todisti, rasistisen vihapuheen uhriksi voi joutua jopa eurooppalaisen huippufutiksen kirkkaimmissa valoissa (ja sen jälkeen taukoamatta sosiaalisessa mediassa).

Ihmisoikeusjärjestöissä on huomattu urheilun monet kipupisteet ja puutteet, mutta myös urheilumaailman aito havahduminen ihmisoikeusongelmiin. Oman työnantajani Ihmisoikeusliiton kampanjassa ensi syksynä halutaan päästää ääneen mahdollisimman iso joukko urheilijoita, valmentajia ja mui-

ta urheilun toimijoita, joille oikeuksien toteutuminen on paitsi lakiin kirjattu velvollisuus myös kaikille kuuluvan urheilun välttämätön edellytys.

Colin Kaepernick, **Megan Rapinoe** ja **Riku Riski** ovat jo näyttäneet tietä. Toivottavasti heidän jalanjäljissään seuraava entistä useampi urheilija, jotta vielä tämän vuosikymmenen aikana voisi kysyä:

Mitä jos kertoisin, että ihmisoikeudet toteutuvat vihdoinkin urheilussa?

Tommy Lindgren

Kirjoittaja on urheilutoimittaja ja Ihmisoikeusliiton kampanjasuunnittelija

Hikihaastattelussa Vuoden urheilija

Urheilutoimittajain Liiton podcast-sarjassa "Hikihaastattelussa Vuoden urheilija" puheenvuoron saavat Vuoden urheilijat eri vuosilta. Minkälaisena huippu-urheilijat kokevat tämän päivän urheilujournalismin ja minkälaisia muistoja Vuoden urheilija -valinta urheilijoissa herättää. Aiheen parissa ovat keskustelemassa mm. **Minna Kauppi**, **Leo-Pekka Tähti**, **Tuuli Petäjä-Siren**, **Lukas Hradecký** ja **Teemu Pukki**.

Ota kuunteluun!

www.podplay.com

Podcast-yhteistyössä mukana Haaga-Helian ammattikorkeakoulu.

Suomalainen urheilukirjallisuus peilaa aikaansa

– Urheilijat halutaan inhimillistää

Urheilukirjat luokitellaan edelleen tietokirjoiksi, mutta ala haastaa lokerointia nyt aivan tosissaan. Urheilukirjallisuudessa on aiempaa useammin kaunokirjallinen ote ja tekijöiden sekä kokijoiden ääni monipuolistuu.

Teksti: **Taru Nyholm** Kuvat: **Nina Jakonen, Susanna Luikun kotialbumi, Otava**

Koronapandemiasta on tullut kirja-alan pelastaja. Pääosin kasvu on tullut digitaaliselta puolelta, äänikirjojen suosion kasvusta, mutta samaan aikaan myös printin kulutus on hienoisessa nousussa.

Suomalainen urheilukirjallisuus kulkee kirja-alan kanssa samalla nousukäyrällä. Kustantamoista kerrotaan, että urheilukirjallisuuden kustantaminen kannattaa, kun tarina ja henkilön valinta osuvat kohdalleen.

Perinteisten nelivärikuvitettujen kisakirjojen kaupallinen kannattavuus ei lyö leiville, mutta henkilökuvat elävät kukoistustaan. Otavalla urheilijoiden ja valmentajien henkilökuvien nousutrendin aloitti 2010 julkaistu teos tennistähti **Andre Agassista**.

– Tarvitaan yhdistelmä urheilijaa, taustoja ja rehellistä elämää. Urheilija on superrehellinen varjopuolista ja kertoo inhimilliset asiat arjestaan, Otavan myyntijohtaja **Nona Ratia** luettelee onnistumisen edellytyksiä.

Otavalla on edelleen oma kirjapaino Keuruulla, mikä on yhtiölle arvokysymys. Ratian mukaan painetun kirjan elinkaari päättyy yleensä joulukuun, minkä jälkeen kirjasta voidaan tehdä myyntiin pokkariversio, mutta äänikirjat ovat jatkaneet kirjojen elinkaarta merkittävästi.

– Hankimme parhaillaan takaisin oikeuksia kirjoihin, joihin ne ovat jo ehtineet raueta, jotta voisimme julkaista ne uudelleen äänikirjoina, Ratia kertoo alan käännteistä.

Kulttuurin vinoumat murtuvat

Otavan menestynein urheilukirja on pelkästään printtinä 83 000 kappaletta myynyt **Ari Mennanderin** jääkiekkoliija **Teemu Selänteestä** kirjoittama teos *Teemu* (2014).

Ratian mukaan miehet lukevat urheilukirjoja naisia enemmän. Naiset puolestaan ostavat kirjoja enemmän ja usein lahjaksi miehille.

Toisaalta miehet ovat tähän asti myös kirjoittaneet urheilukirjoja enemmän. Rakenne on kuitenkin murtumassa. Esimerkkeinä käyvät **Jenny Rostainin** *Kuolemanlaakso* (Bazar 2017) jääkiekkoliija **Tommi Kovasesta**, **Riikka Smolander-Slotten** kirja ralliautoilija **Jari-Matti**

Latvalasta (Otava 2020) ja **Laura Arffmanin** *Mona-Liisa* (Gummerus 2020) hiihtäjä **Mona-Liisa Nousiainen**stä.

Toimittaja **Jere Nurmisen** henkilökuva **Kiira Korvesta** (2018) mursi kirjallalla monia ennakkokäsityksiä. Otavan kustantamaa teosta on myyty tähän mennessä yli 40 000 kappaletta.

– Kiira tavoitti uutta kohderyhmää, nuoria naisia. Alalla on vallinnut kulttuurin vinouma, että nuoresta naisesta ei voi tehdä kirjaa, mutta kyllä voi, Ratia sanoo.

Ratia itse odottaa syksyltä urheilukirjallisuuden puolelta erityisesti nyrkkeilijä **Elina Gustafssonin**, maailmanympäripurjehtija **Ari Huuselan** ja thainyrkkeilijä **Jarkko Steniuksen** elämästä kertovia kirjoja.

Otavalle kustannettavaksi päättyvien urheilukirjojen reitti ei ole kaavamainen, mutta Ratia arvioi, että tietokirjapuolella kustantamo on useammin aloitteenkijä. Niin kävi esimerkiksi Jari-Matti Latvalan henkilökuva kohdalla.

– Pohdimme aktiivisesti kustantamon sisällä kiinnostavia aiheita ja hahmoja. Meitä lähestytään paljon, mutta tietopuolella myös me lähestymme usein kohdetta. Tärkeää on, että kohde luottaa tekijään, ja jollain lailla siinä tulee selujen kohdata, Ratia avaa.

Vetovoimaa kirjalle voi tuoda esimerkiksi se, että nainen kirjoittaa miehen elämästä tai mies naisen elämästä.

– Tärkeintä on löytää hyvä kirjailija, Ratia muistuttaa.

Kaikki olivat haaveilleet hänestä

Suomalaisen urheilukirjallisuuden ehdoton ykkösteos tähän mennessä on Siltalan kustantama ja **Kari Hotakaisen** kirjoittama *Tuntematon Kimi Räikkönen*.

Siltalasta kerrotaan, että kirjaa on tähän mennessä myyty 276 000 kappaletta. Ilmestymisvuonna 2018 tietokirjaksi luokiteltavaa teosta myytiin 184 500 kappaletta, kun samana vuonna suomalaisen kaunokirjallisuuden bestselleriä, **Tuomas Kyrön** *Ennen kaikki oli paremmin, Mielenpähoittajaa* (WSOY 2018), meni kaupaksi piirun verran alle 50 000 kappaletta.

Siltalan kultasuonen käännösoikeudet on tähän mennessä myyty 15 maahan, ja viimeksi kirja ilmestyi Italiassa.

– Osasimme kyllä odottaa, että Räikkösen kirja tulee olemaan menestys, mutta vaadittiin nimenomaan kirjailija Kari Hotakaisen näkemyksellisyyttä, jotta kirjan vetovoima laajeni myös formulafaniien ison joukon ulkopuolelle, kustantaja **Touko Siltala** kertoo.

– Juuri tämän kirjan menestys oli ai-
nutlaatuista. Varmasti kaikki suomalaiset kustantajat olivat vuosien varrella havigelleet kirjaa Räikkösestä. Kansallissankari, joka ei koskaan ollut avautunut mediassa, on uniikki tapaus, Siltala pohtii.

Nona Ratia

Hotakaisella oli näppinsä pelissä siinä, että Siltala päätyi Räikkösen kirjan kustantajaksi.

– Ajatus oli Hotakaisen, ja hän vakuutti Räikkösen ilmoittamalla, että Siltala on hänen tallinsa ollut vuosikausia ja osaa homman, Siltala kertoo.

Siltala julkaisee muutamia urheilukirjoja myös tulevana syksynä, mutta ihan vastaavia mestariteoksia tuskin on odotettavissa.

– Ensi syksyn listalla ovat **Simon Kuiperin** *FC Barcelona* sekä **Siim Liivikin** ja **Aki Ollikaisen** kirja *Fuck you Liivik*.

Kiireestä jää kiinni

Toimittaja **Susanna Luikku** on ollut valitsemassa Vuoden urheilukirjaa

Susanna Luikku

vuodesta 2007. Hänellä on näkemystä arvioida urheilukirjallisuuden isompia kehityskulkuja. Henkilökuviin runsas tarjonta näkyy myös palkintoraadin työssä.

– Henkilökuvausten määrä on räjähtänyt käsiin. Finaaliin ei voi valita kuutta elämäkertaa, vaan meidän pitää huomioida raadissa myös genren monipuolisuus. Kirjallinen laatu johtaa meidän raatimme työskentelyä, Luikku avaa.

Vuoden urheilukirja on valittu vuodesta 1980, ja sen valitsee Urheilumuseon nimeämä valintaraati. Luikun mukaan urheilukirjallisuus on oma alalajinsa. Raadin tehtävä on vertailla keskenään elämäkertoja, tietokirjoja, kaunokirjallisia romaaneja, lajioppaita ja historiikkeja.

Viime vuoden parhaana urheilukirjana raati palkitsi **Inga Maggan** romaanin *Varjonyrkkelijä* (Like 2020).

– Se oli tavattoman hienosti kirjoitettu romaani, varsinkin esikoiseksi. Minun oli vaikea lukea sitä, niin hirtittävän hyvä se oli. Siinä oli laajasti ja osuvasti kuvattu hyväksikäyttöä, vallan väärinkäyttöä ja seksuaalista hyväksikäyttöä ja kuinka vaikea siihen on puuttua ja katkaista se kierre. Myös nyrkkeilyn maailmaa oli teoksessa hienosti esillä, Luikku pohtii.

Luikun mukaan viime aikoina käänne parempaan on ollut se, että entistä useampi tekijä ja kohde saavat äänensä kuuluviin. Urheilijoiden päihteidenkäytöstä on päästy eteenpäin.

– Huono puoli on se, että kirjoja tehdään hirveällä kiireellä. Laadukas kustannusprosessi edellyttää aika paljon hommaa, oikolukua rakenteeseen, harkintaa ja jäsentelyä. Laatu kärsii kiireestä. Nykypäivänä viimeistellyt ja jäsennellyt kirjat nousevat kyllä omaan luokkaansa, Luikku sanoo.

Samaan aikaan kun urheilukirjan käsite on laventunut ja tekeminen monipuolistunut, Luikulla on toive niin tekijöille kuin kustantajille.

– Urheilukirjallisuus pitää ottaa vakavasti. Ei aliarvioida lukijaa, tekijää eikä kokijaa, vaan tehdään kunnolla. Urheilukirjallisuuteen pätevät kaikki kirjallisuuden vaatimukset, vaikka sillä omat erityispiirteensä onkin.

Luikun omalle urheilukirjallisuuden TOP3-listalle nousevat Maggan *Varjonyrkkelijä*, Hotakaisen kirja *Räikkösestä* ja **Karo Hämäläisen** romaani *Yksin* (WSOY 2015) **Paavo Nurmesta**. Oma romaani Luikku ei kuitenkaan lupaa kirjoittaa.

– Minulla on niin korkea rima, etten koskaan usko pystyvani kirjoittamaan kaunokirjallista romaania. Olenhan minä sellaista joskus nuorempana suunnitellut, mutta tunnen myös aika monta ihmistä, jotka toivovat, että älä vaan ikinä maailmassa kirjoita mitään romaaniin viittaavaakaan, Luikku nauraa persoonalliseen tyyliinsä pilke silmäkulmassa. ♦

Kalevan kisat kuuluu suomalaisen urheilun klassikoihin

– mutta miten Kalevan maljan tarina alkoi?

Yleisurheilun SM-kilpailut on totuttu jo vuosikymmenet tuntemaan Kalevan kisoina. Jokainen vähänkin urheilua seuraava tietää, minkälaisesta tapahtumasta puhutaan.

Teksti: **Matti Lehtisaari** Kuva: **Kaleva**

Kalevan kisojen nimi juontaa juurensa Kalevan maljana tunnetusta kiertopalkinnosta, jonka taustalla vaikuttaa henkivakuutusyhtiö Kaleva. Asiakaspäällikkö **Hannu Stark** kertoo, miten kaikki tarkalleen ottaen aikanaan alkoi.

– Kalevan miespuoliset työntekijät lahjoittivat vuonna 1909 Kalevan maljan kiertopalkinnoksi Suomen yleisurheilun mestaruuskilpailuihin. Seuraavana kesänä 1910 kilpailtiin Viipurissa, ja paras seura palkittiin Kalevan maljalla, Stark palaa historiaan.

Kalevan työntekijät halusivat kannustaa suomalaisia ylläpitämään kuntoa harrastamalla urheilua. Maljaan kaiverrettiin teksti ”Ruumiillinen ja taloudellinen hyvinvointi päämääränämme”.

Ensimmäisen Kalevan maljan nappasi Helsingin Kisa-Veikot. Siitä kesästä lähtien Kalevan malja on jäänyt elämään suomalaisessa yleisurheilussa ja 1920-luvulla muissakin urheilulajeissa.

– 1920-luvulla mukaan tuli yleisurheilun lisäksi muitakin lajeja. Pisteitä sai myös hiihdosta, mäenlaskusta, painista, pyöräilystä ja voimistelusta. Voisi sanoa, että olivat 1920-luvun hulluja vuosia, Stark letkauttaa.

Aluksi Kalevan maljan sai Kalevan kisojen paras seura, mutta nykyisin pisteitä jaetaan kaikista yleisurheilun ulkoratojen SM-kilpailuista. Pisteitä jaetaan siis pitkin vuotta Kalevan kisojen lisäksi esimerkiksi SM-maastoista, SM-maantiekilpailuista ja SM-viesteistä.

Kalevan kisat virallistettiin vuonna 1937

Yleisurheilun SM-kilpailut järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1907 Tampereella. Jo ennen sitä oli mitelty ns. urheilukuninkuuskilpailuissa.

– Heti Viipurin vuoden 1910 kisoja kutsuttiin Kalevan otteluksi. Vuonna 1915 Suomen Urheilulehti uutisoi kisoista otsikolla Kalevan kisat, Stark valottaa historiaa.

Siitä eteenpäinkin SM-kilpailut jatkuivat epävirallisesti Kalevan kisoina, mutta kesti vielä parikymmentä vuotta

ennen kuin tapahtuma virallistettiin Kalevan kisoiksi.

– Virallisesti SM-kilpailuista tuli Kalevan kisat vuonna 1937, kun kisat järjestettiin jälleen Viipurissa. Urheiluliiton puheenjohtajana toimi tuohon aikaan **Urho Kaleva Kekkonen**, joten silläkin saattoi olla vaikutuksensa asiaan, Stark arvelee.

Tänä kesänä Kalevan kisat kamppailaan elokuun lopulla Tampereella, perinteikkäällä Ratinan stadionilla. Tulevien vuosienkin kisaisännät on jo lyöty lukoon. Vuonna 2022 SM-mitaleista kilvoittellaan Joensuussa, kesällä 2023 Lahdessa ja vuonna 2024 puolestaan Vaasassa.

Vaasalle myönnetty vuoden 2024 Kalevan kisat ovat Kalevan kannalta erityisen merkittävät, koska yhtiö täyttää tuolloin 150 vuotta.

– Toivottavasti silloin saadaan isot Kalevan kisat, Stark ennakoi.

Kaleva keskittyy tukemaan yleisurheilua

Kalevan urheiluyhteistyö keskittyy yleisurheiluun. Suomen Urheiluliitto on osoittautunut luotettavaksi yhteistyökumppaniksi.

– Kohdennamme euromääräisiä avustuksia Kalevan kisojen kautta nuoriin urheilijoihin. Haemme vuosittain yhdessä Urheiluliiton kanssa seuran, jonka toimintaa tuemme, Stark kertoo.

Vakuutusyhtiö Kalevan ja Suomen Urheiluliiton yhteistyön perinteet ovat pitkät.

– Kaleva täyttää pian 150 vuotta, ja yhteistyötä Suomen Urheiluliiton kanssa on tehty 110 vuotta. Varmasti jatkamme tällä samalla linjalla, kun olemme valinneet hyvän hevoson, Hannu Stark uskoo.

Starkin mukaan näin pitkään jatkunut yhteistyö on erityislaatuista jopa koko maailman mittakaavassa.

Edullinen henkivakuutus Urheilutoimittajain Liiton jäsenille

Henkivakuutusyhtiö Kaleva toimii myös Urheilutoimittajain Liiton yhteistyökumppania ja tarjoaa merkittävän jäsenedun Urheilutoimittajain Liittoon kuuluville henkilöille.

– Liiton jäsenet saavat huomattavan alennuksen, tarkalleen 47,3 prosenttia, henkivakuutuksesta. Eikä kyseessä ole siis mikään kertaetu, vaan joka vuosi saa tämän Suomen edullisimman henkivakuutuksen, Stark valottaa.

Stark sanoo olevansa varma, ettei vastaavaa alennusta löydy muualta.

– Varmasti yksikään kilpailijoistamme ei tarjoa Suomessa tätä edullisempaa henkivakuutusta, Stark vakuuttaa.

Vakuutuksen saa ostettua helposti osoitteesta henkivakuutuskuntoon.fi. Sivustolla olevan laskurin avulla voi laskea omaan elämäntilanteeseen riittävän henkivakuutusturvan. ♦

Vuoden urheilukirja ei kaunistele synkkää totuutta

Inga Magga ylsi esikoisteoksellaan ykköseksi

Vuoden urheilukirja 2020 on **Inga Maggan** romaani *Varjonyrkkeilijä*. Teoksen on kustantanut LIKE. Urheilumuseon nimeämän valintaraadin palkinto-perusteluissa Maggan romaania arvostettiin todentuntuisena kuvauksena nyrkkeilysaleilta.

Teksti: **Matti Hannula**

Kuva: **Urheilumuseo / Taina Halsti**

Teos puhuu urheilusta synkin, jopa inhorealisticin sävyin. Magga nostaa kaunokirjallisuuden keinoin valokeilaan valmentajan ja urheilijan haavoittamiselle alttiin suhteen.

– Voittajaromaania voinee jo nyt pitää yhtenä kaikkien aikojen suomalaisista urheiluromaaneista, ylisti Maggan teosta valintaraadin puheenjohtaja **Esko Heikkinen**.

– Se on ehdottoman ajankohtainen, koska se kertoo urheilun ehkä synkimästä puolesta, urheilijaa hyväksikäyttävästä valmentajasta. Mutta esikoiskirjailija Maggan teos kertoo paljon muusakin.

Kaksi intohimoa yhdistyi

Saamelastaustainen Inga Magga on harrastanut nuorempana kuntonyrkkeilyä ja on sittemmin otellut korkealla tasolla thainyrkkeilyssä. Niinpä harjoitussalien kuvaus on Vuoden urheilukirjana palkitussa teoksessa uskottavaa ja termit kohdillaan. Juonen rinnalla kulkee nyrkkeilyn lisäksi taidegrafiikka. Maggan kuvataideopettajan pätevyys takaa sen puolen asiantuntemuksen.

– Tämä palkinto tuntuu erityisen hyvältä, koska tässä yhdistyy kaksi merkittävintä elämän ja arjen intohimoani: urheilu ja kirjallisuus, Inga Magga totesi kiitospuheessaan.

– Urheilijoiden elämästä ja saavutuksista kirjoitetaan paljon kirjoja, elämäkertoja mutta myös elämäkertaromaaneja, joissa käydään faktan ja fiktion

Inga Maggan teos *Varjonyrkkeilijä* on Vuoden urheilukirja 2020.

rajoilla. Nyt raati päätyi valitsemaan puhtaan kaunokirjan. Haluan kiittää sekä raatia että kustantajaa rohkeudesta. On tullut todistettua, että urheilu voi aiheena toimia virevälle kaupunkilaiselle teokselle lähtökohtana, Magga sanoi.

– Urheilun sisään kirjoitettu valtakennelmä ja sen sisällä toimivat ihmisuhteet, sekä ylilyönnit että hyvätkin asiat, voivat olla puhuttelevana teimana nimenomaan tässä ajassa.

Sarkastinen postauskin palkittiin

Vuoden urheilukirja -palkintoa, nykyisin viralliselta nimeltään Helge Nygrén -palkintoa, on jaettu vuodesta 1980 lähtien. Vuodesta 2016 lähtien valitun Vuoden urheilupostaus -palkinnon sai pikajuoksija **Samuli Samuelsson**, jonka sarkastinen postaus Facebookissa ja Instagramissa nostatti suoranaisten kansanliikkeen. Sen avulla Samuelsson sai sponsoreille kelpaavan määrän some-seuraajia.

Ansiokkaasta ja pitkäaikaisesta työs-

tään suomalaisen urheilukirjallisuuden parhaaksi palkittiin **Kalervo Ilmanen**, joka on nykyaikaisen suomalaisen urheiluhistorian kirjoittamisen edelläkävijöitä useilla tasokkailla seura- ja järjestöhistorioillaan.

Vuoden urheilukirja -kunniamaininnan sai tällä kertaa **Saku-Pekka Sundelin** tietokirjastaan *Brittifutis – englantilaisen jalkapallon tarina*. Sen on kustantanut Tammi.

Paluu Urheilumuseoon

Vuoden urheilukirja -palkitsemistilaisuus järjestettiin perinteisesti helmikuun alussa ja kuuden vuoden tauon jälkeen taas Urheilumuseossa, mutta nyt koronarajoitusten vuoksi etätilaisuutena.

Vuoden urheilukirja -valintaraatiin kuuluvat puheenjohtaja Esko Heikkisen lisäksi **Juha Kanerva**, **Kristiina Kekäläinen**, **Susanna Luikku** ja **Mika Wickström**, jotka kaikki ovat Heikkisen tavoin Luikkua lukuun ottamatta Urheilutoimittajain Liiton jäseniä. ♦

Anssi Kukkonen ja Seppo Kannas viitoittivat tietä suomalaiselle tv-urheilulle

Legendaariset selostukset jäivät historiaan

Raaseporin kesämokilta puhelimeen vastaa hyväntuulinen mies. **Anssi Kukkonen** kuvailee saaneensa elää onnellisten tähtien alla. Vappuna 87 vuotta täyttänyt Kukkonen viettää yhä aktiivista elämää ja tuntee itsensä pirteäksi ja hyvävoimaiseksi.

Teksti: **Matti Lehtisaari** Kuvat: **Mauno Kuusla, Yle** ja **Leif Öster, Yle**

Legendaarisista selostuksistaan tunnettu Kukkonen ei ole malttanut lopettaa työntekoa vielä, vaan hänen tuttua ääntään kuultiin kuluneenakin talvena Rukalla järjestetyissä hiihto- ja mäkilpailuissa.

– Korona on nyt karsinut tapahtumia, mutta kuulutin tänäkin talvena Rukalla kolmet hiihtokilpailut ja kahdet mäkilpailut, Kukkonen kertoo.

Kukkosen nykyiset asemapaikat ovat talvisin Kuusamo ja kesäisin Raasepori. Talvet kuluvat Rukan hiihtoladuilla, ja kesäisin kyytiä saa golfpallo. Liikunnallinen elämäntyyli on pitänyt Kukkosen nuorekkaana.

– Nyt tammi- ja helmikuussa oli pakkasta, ja maaliskuussa piti hiihtää oikein urakalla 350 kilometriä, jotta sain täyteen 1 000 kilometrin tavoitteeni, Kukkonen kertoo.

Kesäiseen aikaan Kukkonen pelaa intohimoisesti golfia.

– Viime kesänä pelasini 158 golfkierrosta, kaikki kävellen. En ole hyvä, mutta olen innokas golfin pelaaja. Golf on ajanvietteen kannalta ihan ylivoimainen peli, mikään muu ei pääse lähellekään sitä.

Ensimmäinen urheilutoimittaja Suomen televisiossa

Helsingin Sanomissa ja *Ilta-Sanomissa* siipään kokeillut Kukkonen siirtyi Yleisradioon syyskuussa vuonna 1961.

Suomen television ensimmäisenä urheilutoimittajana Kukkonen juonsi historian ensimmäisen Urheiluruudun. Lähetys kajahti ilmoille 18. elokuuta vuonna 1963.

Selostusuran huippuhetkiä ei tarvitse miettiä pitkään. Vuoden 1972 Münchenin olympialaisten viimeinen yleisurheilupäivä nostaa kylmiä väreitä pintaan vielä nytkin.

Anssi Kukkonen selostustehtävissä Puijon kisoissa vuonna 1962.

– Sain ilon ja kunnian selostaa puolen tunnin sisään kaksi suomalaista juoksulajien olympiakultaa, kun **Lasse Viren** voitti 5 000 metriä ja **Pekka Vasala** 1 500 metriä. Sehän on ehdottomasti selostusurani heikkin huippu, tuskin osuu enää kenellekään suomalaiselle selostajalle, Kukkonen arvelee.

Kukkonen laskee selostaneensa 38 suomalaista kultamitalia. Lienee alansa Suomen ennätys ja tulee sellaisena pysymäänkin.

Huutavat selostajat ärsyttävät

Kukkonen painottaa, että hyvän selostajan pitää tuntea selostamansa lajin taustat.

– Itse en esimerkiksi lähtenyt selostamaan painia tai voimistelua, koska en tunne painin otteita tai voimistelun liikkeitä.

– Selostaja saa ja oikeastaan hänen pitääkin olla innostunut. Mutta ei saa olla

Selostuskaksikko Seppo Kannas (oik.) ja Anssi Kukkonen työnsä äärellä jääkiekon MM-kilpailuissa vuonna 1974.

liian innostunut. Minua ärsyttävät selostajat, jotka huutavat pienimmistäkin asioista. Menee vähän yli hatun, Kukkonen tokaisee.

Terveydellisiä murheitakin on riittänyt, kun Kukkosella on todettu viisi syöpää.

– Syöpähän on sanana aika pelottava. Mutta onneksi minulla ei ole ollut elimellisiä syöpiä. Pahimmat syöpäni ovat olleet kaksi melanoomaa. Mutta selvisin niistäkin kiitos kirurgien. Vaikka *Iltalehti* kirjoitti, että Anssi voitti viisi syöpää, niin enhän minä niitä voittanut, vaan kirurgit voittivat syöpäni, Kukkonen haluaa täsmentää.

Seppo Kannas muistaa pienen ja sisukkaan porukan

Seppo Kannas kuului Anssi Kukkonen tavoin Yleisradion urheilulähetysten tienraivaajiin. Kannas aloitti työnsä Ylellä jo vuonna 1961, mutta vakituiseksi toimittajaksi hän siirtyi tammikuussa 1966.

Kymmenen vuotta myöhemmin Kannas aloitti TV1:n urheilutoimituksen päällikkönä. Hän seurasi tehtävässä Kukosta.

Kannas teki töitä hyvinkin monissa lajeissa, mutta hänet muistetaan ennen

muuta voimistelun ja taitoluistelun selostuksistaan. Voimistelusta hänellä on omaa kilpailutaustaakin.

Toukokuussa 88 vuoden ikään ehtinyt Kannas myöntää, että mielessä on haikeutta, kun hän miettii menneitä vuosikymmeniä.

– Kovasti kaipaen vanhoja hetkiä. Sain selostaa urheilua kansalle 44 vuoden ajan, sehän on pitkä aika. Muistoja tulee päivittäin mieleeni, Kannas sanoo.

Resurssit olivat ensin alkuun niukat eikä Pasilan käytävillä tullut suurempaa ruuhkaa.

– Meitä oli alkuaikoina periaatteessa kolme henkilöä, minä, Anssi ja **Raimo Piltz** (tv-ohjaaja). Tällä hetkellä Yle Urheilussa taitaa olla 70–80 työntekijää, joten ero on aika suuri. Mutta kyllä meidänkin pieni ja sisukas joukkomme tuotti hyvän määrän urheilulähetystyksiä, Kannas kehaisee.

Kannas muistaa, että yksi iso taitekohta osui 1960- ja 1970-lukujen vaihteeseen.

– Siirryttiin väritelevisioon. Selostusmaailma muuttui, värien kylläisyys tuli esiin ja hallitsee tätäkin päivää.

Nykyisiä selostajia Kannas kehottaa hillitsemään ääntään ja antamaan kuville enemmän tilaa.

– Huudetaan ja puhutaan liikaa. Kuvakerronnalle pitäisi antaa suurempi arvo. Loimme aikoinaan Anssin kanssa hyvän perustan, mutta sen jälkeen puheen paljous on kyllä lisääntynyt. Mielestäni kuvakerrontaan tulisi kiinnittää enemmän huomiota, Kannas painottaa.

Liikunnanopettajasta urheilutoimittajaksi

Jo ennen vakituista kiinnitystään Yleisradioon Kannas ennätti työskennellä liikunnanopettajana.

– Ehdin olla opettajanakin lähes kymmenen vuoden ajan. Elämän aikana kertyi siis useitakin ammatteja.

Munuaissyöpä vei toisen munuaisen vuonna 2012. Sen seurauksena Kannas käy kolmesti viikossa dialyysihoidoissa.

– Dialyysipäiväni ovat tiistai, torstai ja lauantai, joten hoidot vievät suuren osan viikoistani. Luonnehdin tätä nyt kolmanneksi ammatikseni, Kannas kuvailee arkeaan.

– Kyllähän tämä on tavallista eläkeläisen elämää, nyt kun asun Helsingissä palvelutalossa. Olen tavallaan turvan takana, kun saan ruokaa ja lääkkeeni. Seuraan silti urheilua yhä tarkasti ja luen lehdet, myös rivien välit, Kannas toteaa. ♦

Helsingin vuoden 1952 olympialaisten visakoivuvartinen soihtu on Hannu-Pekka Hännisen äidinäidin serkun Aukusti Tuhkan suunnittelema. Niitä valmistettiin vain 23, joista 16 hopeista ja seitsemän messinkistä. Yksi hopeisista on Urheilumuseon vitriinissä.

Hannu-Pekka Hännisellä kuudes vuosikymmen tv-urheilussa

Hannu-Pekka Hänninen on viihtynyt työssään erinomaisesti, sillä vuonna 1975 alkanut työura toimittajana jatkuu edelleen. Seuraava selostus odottaa Tokion olympialaisissa.

Teksti: **Markus Karjalainen** Kuva: **Matti Hannula**

Hänninen tuli suomalaisille tutuksi kasvoksi Ylen Urheiluruuduista. Päivittäiseksi vähitellen kasvanut Urheiluruutu kokosi suuren osan kansaa televisioiden ääreen.

– Työni on ollut vaihtelevaa ja täynnä erilaisia käänteitä niin tekniikan puolella kuin tietysti urheilussa, Hänninen kertoo.

Ensimmäisen ohjelmansa nyt 68-vuotias Hänninen teki Yleisradiolle 3. syyskuuta 1975. Se oli radion viihdetoimituksen tuotantoa.

– Ohjelma ja päivä jäivät hyvin mieleeni, sillä lähetykseni tuli ulos juuri ennen presidentti **Urho Kekkosen** 75-vuotisjuhlien koostetta, kertoo Hänninen, joka ajoitti sen mukaan viimeisen Urheiluruudun juontonsa.

– Se oli päivällään 40 vuotta myöhemmin. 3.9.2015 oli lauantai, jolloin Kekkosen syntymästä oli kulunut 115 vuotta.

– Toki jatkoin Yle Urheilussa vielä pari vuotta selostustehtävissä ja jäin eläkkeelle joulukuussa 2016. Selostin vielä vuoden 2017 MM-hiihdot Lahdesta sekä uunteja eläkeaikani. Vuodesta 2017 lähtien olen ollut selostajana Eurosportilla.

Kymmeniä ja kymmeniä arvokilpailuja

Ylen urheilutoimituksessa Hänninen aloitti ohjelman tekijänä 1977. Hänninen, tuttavallisesti ”Hoopi”, löysi oman paikkansa urheilusta, ja hän ehti olla Ylen urheilutoimituksen ensimmäisten toimittajien kanssa samassa työssä. Vahvuudessa oli silloin legendoja, kuten **Anssi Kukkonen**, **Juha Jokinen**, **Seppo Kannas** ja **Pentti Salmi**. Silloiset toimittajat olivat yleisölleen tuttuja, sillä suhteellisen pieni porukka kiersi kilpailuja ahkerasti.

– Selostusvuosiini mahtuu muun muassa 21 olympialaiset, joista olin paikan päällä kaikissa lukuun ottamatta kolmea kotimaasta hoidettua tapahtumaa. Edellisen kerran olin olympiakisoissa töissä, kun selostin vuoden 2018 talvikisat Eurosportille Kööpenhaminasta. Jos Tokion kisat järjestetään, ne olisivat 22. kisani, joissa olen jollakin tavalla mukana, kertoo Hänninen.

Jalkapallon arvokilpailut tulivat myös tutuiksi. Hänninen on ollut mukana 15 kertaa MM- ja EM-kilpailuissa selostajana ja tuottajana. Hiihdossa hän on urakoinut pohjoismaisten lajien MM-kilpailut 18 kertaa.

– Uinnissa minulle tuli noin 50 arvokisojen selostuskeikkaa, sillä uinnissa oli yleensä samana vuonna kahdetkin arvokisat. Ohjelmassa ovat olleet pitkän radan MM- ja EM-kisat sekä lyhyen

radan MM- ja EM-kisat. Kuriositeettina voisin nostaa esille sen, että olen selostanut kaikki **Michael Phelps**in 23 olympiavoittoa. Sehän on maailmanennätys, kun kukaan muu ei ole saanut enempää olympiavoittoa, konkariselostaja heittää.

– Mäkiweekilla olen ollut noin 20 kertaa ja viimeksi vuonna 2017 Eurosportin selostajana, Hänninen laskee.

– Jääkiekkoa olen selostanut lukuisissa MM-kisoissa. Yleisurheilussa olin mukana Helsingissä 1983 lajin ensimmäisissä MM-kisoissa. Laji oli tullut tutuksi aikaisemmin esimerkiksi Euroopan cupeista. Yleisurheilussa ja jalkapallossa olen ollut myös lähetyksen tuottajana. Jalkapallon arvokisoissa ja Mestarien liigan lähetyksissä olin sekä selostajana että tuottajana.

"Olen kasvanut urheiluun kiinni, vaikka itse en ollut mikään huippu-urheilija, mutta kiinnostus eri lajeihin tarttui väkisin. Jalkapallossa voitin Helsingin Palloseurassa B-junioreissa piirinmestaruuden ja harrastin laajasti kaikkea urheilua. Mitalikokoelmassani on käsipallon nuorten SM-pronssikin. Sen voitin Arsenalissa."

Hannu-Pekka Hänninen

Vaikka tekniikka kehittyy, niin kiire pysyy

Selostustehtävien määrä lähti 1980-luvulla jyrkkään nousuun. Joskus tuloksia haalittiin Ylen ja monen muun lehden toimituksessa esimerkiksi Zürichissä ilmestyneestä Sport-lehdestä. Nyt tulokset tulevat kuvaruudulle hieman nopeammin kuin ulkomaisia lehtiä seläamalla. Lajiohjelman kasvu ja netti ovat muuttaneet urheilutoimitusten työryhtiä täydellisesti.

– Melkein kaikkiin lajeihin alkoi tulla säännöllinen kierto kilpailukauden sisällekin. Joskus takavuosina urheilijat keskittyivät arvokisoihin eikä kansainvälinen toiminta ollut kovin vilkasta. Esimerkiksi hiihtolajien maailmancupit alkoivat pyöriä joka viikonloppu, ja mukaan tulivat myös jalkapallon seurajoukkueiden cupit. Olihan Yle aluksi Mestarien liigan lähetyksen toimittaja-

na. Se tiesi kiivasta matkustamista, sillä tapahtumat seurasivat toistaan ilman isompia taukoja.

Kun Mestarien liiga alkoi, niin Ylellä oli lähetyksen oikeudet. Kun MTV sai oman kanavansa, niin Ylelle aukesi tilaa esimerkiksi jalkapallolähetyksiin arki-iltais. Keskiviikosta tuli suosittu urheilun ilta televisiossa.

Hänninen kertoo, että työnkuva on muuttunut perusteellisesti. Kun hän aloitti, niin esimerkiksi Urheiluruutuun kuva tallennettiin filmille, joka piti kehittää ja leikata ennen kuin jääkiekkopelin kooste voitiin laittaa lähetykseen.

– Se oli aikamoista uurastusta, kun pelit alkoivat kello 18.30 ja Urheiluruutu tuli ulos kello 20.30 alkaneen pääuutislähetyksen jälkeen. Silloin ei välttämättä saatu kovin kattavaa maalikimaraa, kun tekniikka asetti rajoituksensa. Video helpotti jo asiaa, ja digitaalinen maailma helpotti teknistä työtä. Kiire on kuitenkin aina, jotta maailmalle saadaan hyvin toimitettu Urheiluruutu, sanoo Hänninen.

"Kunnia työskennellä mielenkiintoisessa ammatissa"

Kymmenien vuosien ja tuhansien työtehtävien jälkeen Hannu-Pekka Hänninen ihmettelee itsekkin, kuinka paljon tapahtumia on mennyt hänen kauttaan maailmalle.

– Huomasin, että olen ollut Ylen tv-urheilussa pisimpään ja olen urheilutoimituksen pitkäaikaisin toimittaja. Aloitin tosiaan konkarien keskellä, mutta he ovat jääneet eläkkeelle jo 1990-luvulla.

Hänninen on syntyperäinen helsinkiläinen ja kertoo saaneensa kipinän urheiluun kotikaupunkinsa vilkkaasta tarjonnasta.

– Olen kasvanut urheiluun kiinni, vaikka itse en ollut mikään huippu-urheilija, mutta kiinnostus eri lajeihin tarttui väkisin. Jalkapallossa voitin Helsingin Palloseurassa B-junioreissa piirinmestaruuden ja harrastin laajasti kaikkea urheilua. Mitalikokoelmassani on käsipallon nuorten SM-pronssikin. Sen voitin Arsenalissa.

Hänninen oli Helsingin Urheilutoimittajien (HUT) puheenjohtaja, ja hän on toiminut myös Urheilutoimittajain Liiton hallituksen jäsenenä. Hänninen oli liiton varapuheenjohtajana, kun **Timo Järviö** toimi liiton puheenjohtajana 1990-luvulla.

Uudet tehtävät hän ottaa innolla vastaan.

– Minulla on ollut kunnia työskennellä mielenkiintoisessa ammatissa. Siksi uudet työkomennukset ovat yhtä innostavia kuin ne ensimmäisetkin, kertoo Hänninen. ♦

TULOSSA

**GOLFIN MESTARUUSKILPAILUT
JYVÄSKYLÄSSÄ JA
MUURAMESSA 7.–8.6.**

Urheilutoimittajain Liiton golfin mestaruuskilpailut järjestetään 7.–8. kesäkuuta 2021 Jyväskylän Sippulanniemen ja Muuramen Golfseuran kentillä. Liiton mestaruuskilpailuihin voivat osallistua kaikki liiton jäsenet.

**URHEILUTOIMITTAJAIN LIITON
VUOSIKOKOUS HELSINGISSÄ
ELO-SYYSKUUSSA**

Urheilutoimittajain Liitto pitää sääntömääräisen vuosikokouksen vallitsevan koronatilanteen takia vasta elo-syyskuussa. Hallitus päättää päivämäärän myöhemmin. Vuosikokous on avoin kaikille liiton jäsenille. **Lue lisää** sivulta 12.

HUOM!

Koronapandemian takia liiton koulutustilaisuudet on siirretty syksyyn. Suunnitelmissa on vierailu Urheilumuseoon, kielenhuoltokoulutus ja Syysseminaari. Urheilutoimittajapäivät järjestetään liiton 90-vuotisjuhlien yhteydessä loppuvuodesta. Hallitus päättää ajankohdat myöhemmin, joten seuraa liiton tiedotusta.

Tarkemmat lisätiedot Urheilutoimittajain Liiton tulevista tapahtumista ja koulutustilaisuuksista seuraavassa Fair Play -lehdessä ja liiton sähköisissä viestintäkanavissa.

URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTOwww.urheilutoimittajat.fi

JÄSENEDET

PRESSIKORTTI (A- JA B-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet saavat pressikortin liittyessään liiton A-jäseneksi. Paikalliskerhojen B-jäsenet voivat hakea pressikorttia liitosta erillisellä hakemuksella. Pressikortin voimassaolo perustuu jäsenmaksuun (A-jäsenet) ja pressikorttimaksuun (B-jäsenet). Pressikortilla voi osoittaa ammatillisen asemansa erilaisissa työtilanteissa. Pressikortti oikeuttaa ilmaiseen sisäänkäyntiin useimpiin kansallisiin urheilutapahtumiin. Poikkeuksena ovat ainoastaan jääkiekon SM-liigan ottelut ja tapahtumat, joihin täytyy erikseen akkreditoitua. **HUOM!** Olemme siirtyneet sähköiseen pressikorttiin (mobiilisovellus) keväällä 2021.

**KANSAINVÄLINEN LEHDISTÖ-
KORTTI (A-JÄSENET)**

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea kansainvälisen urheilutoimittajien liiton (AIPS) lehdistökortin. AIPS-kortti on voimassa kaksi vuotta kerrallaan. AIPS-kortti myönnetään vain jäsenmaksunsa suorittaneille liiton A-jäsenille.

**KOULUTUKSET JA SEMINAARIT
(A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)**

Urheilutoimittajain Liitto ja paikalliskerhot järjestävät jäsenilleen erilaisia koulutustilaisuuksia ja seminaarimattoja, joista suurin osa on maksuttomia. Yksityiskohtaiset kuvaukset koulutusten sisällöistä sekä ilmoittautumislomakkeet löytyvät liiton verkkosivuilta.

**FAIR PLAY -LEHTI
(A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)**

Urheilutoimittajain Liiton jäsenet saavat maksutta neljä kertaa vuodessa ilmestyvän liiton Fair Play -jäsenlehden. Fair Play -lehdet löytyvät myös liiton verkkosivuilta.

KOULUTUSAPURAA (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea liiton koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen.

URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTO

Apurahaa voi saada oman ammattitaidon kehittämiseen ja syventämiseen tähtääviin opintoihin (ei perustason opintoihin) sekä yleissivistävään itsensä kehittämiseen. Hakuaika on vuosittain helmikuun loppuun mennessä. Koulutusapurahaa saavan jäsenen on toimitettava Fair Play -lehteen juttu apurahan käytöstä.

**VUODEN URHEILIJA -ÄÄNESTYS
(PRESSIKORTTIIN OIKEUTETUT
JÄSENET)**

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestysoikeus on ainoastaan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä. Samalla voi äänestää myös Vuoden joukkuetta ja Vuoden valmentajaa.

**IF:N JA KALEVAN VAKUUTUKSET
(A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)**

If tarjoaa liiton jäsenille mahdollisuuden päästä mukaan kattavaan If Etuohjelmaan ja saada sitä kautta alennusta vakuutuksista. If Etuohjelma palkitsee myös, kun vahinkoa ei satu: vahingottomilta vuosilta kertyy If Omavastuurahaa. Omavastuurahalla voi pienentää omavastuuta, jos vahinko sattuu.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva tarjoaa liiton jäsenille Primus-henkivakuutusedun, joka on sekä liiton jäsenille että heidän perheilleen tarkoitettu jäsenetu. Vakuutus antaa turvaa sairauden ja tapaturman aiheuttaman kuoleman varalle. Henkivakuutuksen jäsenetu on 47,3 %. Uusiin Primus-henki- ja -tapaturmavakuutuksiin saa veloituksetta lisätuna myös 2000 euron Selviytymisturvan.

Lisätiedot kaikista jäseneduista liiton verkkosivuilla:
www.urheilutoimittajat.fi.

KALEVA

Urheilutoimittajain Liitto 1931–2021

Urheilutoimittajain Liitto juhlii tänä vuonna 90-vuotista taivaltaan. Koronapandemian takia juhlallisuudet on siirretty loppuvuoteen. Suunnitelmissa on järjestää juhlallinen Urheilujournalismin ilta, jossa juhlustetaan liiton 90-vuotista taivalta ja palkitaan ansioituneita tekijöitä urheilujournalismin parista. Päivä aloitetaan Urheilutoimittajapäivien seminaarilla. Hallitus päättää päivämäärän myöhemmin, joten seuraa liiton tiedotusta.

Jalkapallo hallussa?

Huuhkajilla on viime vuosina ollut pallo hyvin hallussa. Mutta kuinka hyvin meillä onkaan hallussa se, miten tästä pelien kuninkaaksikin mainitusta on aikojen saatossa puhuttu?

Yhteydenvälittäjän sivuheitto?

Aivan vuosisadan vaihteessa sivurajan – eli silloisen *sivu(raja)linjan* – yli mennyt pallo potkaistiin takaisin kentälle, sen sijaan että se olisi nykyiseen tapaan heitetty. Tämä *syrjäpotkaukseksi* kutsuttu potku vaihdettiin kuitenkin pian heittoon, jota aluksi nimitettiin *sisäänheitoksi*, *sivuheitoksi* tai *sivurajaheitoksi*.

Jalkapallokentällä oli vuosisadan alussa myös yhteydenvälittäjiä. Puhuttiin *oikean-* ja *vasemmanpuolisista* tai *oikeista* ja *vasemmista yhteydenvälittäjistä*. Heitä nimitettiin myös *sisähyökkääjiksi*, *sisämieheksi* ja ruotsin mallin mukaan *innereiksi* (*inner*, *innerforward*). Käytössä oli myös *välihyökkääjä*-nimitys, joka kuuluu nykysanastoonkin. 1930-luvulla puhuttiin myös välimiehistä.

* Minna Haapanen: Yhteydenvälittäjän syrjäpotkaus (Kieli-ikkuna, 22.4.1997)
https://www.kotus.fi/nyt/kolumnit_artikkelit_ja_esitelmät/kieli-ikkuna_%281996-2010%29/yhteydenvälittäjän_syrjäpotkaus

Tifoja ja teknologiaa

Tifo tulee kieleemme italiansa, jossa se tarkoittaa muun muassa urheilufanatismia. Eniten tifoja näkeekin juuri eteläeurooppalaisissa jalkapallo-otteluissa. Vähitellen katsomotaide on kuitenkin vallannut urheilukatsomoita ympäri maailman.

* Riina Klemettinen: Tifo (Sana sanasta, 8.9.2009)
https://www.kotus.fi/nyt/kolumnit_artikkelit_ja_esitelmät/sana_sanasta_ajan_sanojen_taustaa_%282005-2013%29/tifo

Uudet kisat innovaatioineen syöttävät kielenkäyttäjien pelivälineiksi uusiakin sanoja, joita edustaa Kotuksen kesäkuun 2014 kuukauden sanaksikin valikoitunut *maailviivateknologia*. Ainakin meitä kotuslaisia on puhuttanut myös vapaapotkutilanteissa käytettävä *vahto* – onko kyseessä *muurisuihke*, *partavaahto*, *vaparisuihke*, *vapaapotkuspray* vai ko kenties *kermavaahto*? Rakkaalla polyoksyteenisorbitaanimonolauraatilla (E432) on monta nimeä.

* Laura Ukskoski ja Maria Vanhala: Kotuksen MM-kisapaketti (Kotus-blogi, 26.6.2014)
https://www.kotus.fi/nyt/kotus-blogi/satunnaisesti_kirjoittava_kotuslainen/kotuksen_mm-kisapaketti.11298.blog

Peliä ja oppia!

Lisää jalkapallotietoa löydät muun muassa Kielitietoa kisakatsomoon -vinkistä.

* Kielitietoa kisakatsomoon (Kotus-vinkki, 11.6.2018)
https://www.kotus.fi/nyt/kotus-vinkit/viikon_vinkkien_arkisto_%282015-2019%29/viikon_vinkit_2018/kielitietoa_kisakatsomoon.28111.news

Hyödyllistä on toki hallita myös huuhkaja-sanana laaja kirjo murteissa: *huuhka*, *huuhkaukko*, *hyypiä*...

* Koko Suomen huuhkajat (Kotus-vinkki, 15.11.2019)
https://www.kotus.fi/nyt/kotus-vinkit/kotus-vinkkien_arkisto_%282019-2020%29/kotus-vinkit_2019/koko_suomen_huuhkajat.31870.news

Kielitoimiston sanakirjasta voit tarkistaa vaikkapa sen, mikä on potkupallo-sanana tyylisarvo (leikkilinen). Kielitoimiston ohjepankista voit varmistaa esimerkiksi sen, onko *Christiano Ronaldo* äidinkieli portugalinkielinen vai portugalinkielinen (kirjoitetaan kahdeksi sanaksi).

* Kielitoimiston sanakirja
<https://www.kielitoimiston-sanakirja.fi/#/>
* Kielitoimiston ohjepankki
<http://www.kielitoimiston-ohjepankki.fi/>

Kotuksen sivuilla on paljon tietoa myös ulkomaisista paikannimistä. Eksponymit-teoksesta voit tsekata muun muassa sen, miten EM-kisojen pelaajien kotipaikkakuntien nimet oikein kirjoitetaan.

* Ulkomaiset paikannimet (Kotus)
https://www.kotus.fi/ohjeet/opaskirjallisuutta/nimioppaita_ja_luetteloita/ulkomaiset_paikannimet

Kieli pelittämään -palstalla käsitellään urheiluun liittyviä kieliasioita monenlaisista näkökulmista. Palstan sisällöistä vastaavat Kotimaisten kielten keskuksen asiantuntijat. Kotimaisten kielten keskus: www.kotus.fi.

Jääkiekko ja Lukko täyttävät Rauman alueen päälehden Länsi-Suomen urheilutoimituksen arkea. Tänä keväänä urheilutoimituksen kaksikko Eetu Setänen (vas.) ja Kimmo Mäkeläinen saivat kirsikan kakun päälle, kun Lukko voitti jääkiekon suomenmestaruuden kevään päätteeksi.

Välimaaston työmyyrät

Lukon painoarvo on Raumalla ilmestyvälle *Länsi-Suomelle* valtava. Lehden kahden miehen urheilutoimitus kirjoittaakin paljon jääkiekosta, mutta paljon myös muusta. Jääviyskysymykset tuovat omat vaikeutensa.

Teksti: **Harri Laiho** Kuva: **Juha Sinisalo**

Jos hieman kärjistää, merkittävät raumalaiset urheilijat ja urheilusaavutukset ovat kautta historian tulleet yhdestä lajista: jääkiekosta. Jos kärjistää lisää, raumalainen urheilu on yhtä kuin Lukko.

Jääkiekko ja Lukko täyttävät Rauman alueen päälehden *Länsi-Suomen* urheilutoimituksen arkea. Lehden urheilu-

tuottajan **Kimmo Mäkeläisen** mukaan *Länsi-Suomen* urheilutoimituksen viime vuoden kymmenestä luetuimmasta netitjutusta yhdeksässä aiheena oli Lukko.

Kympin kärjen täyttivät Lukkoa koskevat uutiset, ennakot, taustahaastattelut ja kolumnit – mutta eivät pelijutut. Täyden sinikeltaisen kiekkosuoran rikoi toimittaja **Eetu Setäsen** kolumni,

jossa hän kertoi omista kokemuksistaan lisäravinteiden käytöstä.

Lukko siis kiinnostaa. Ei ole olemassa sellaista vaihtoehtoa, etteikö *Länsi-Suomi* olisi herkeämättä suuren raumalaisseuran pulssilla.

Marva Median kustantama *Länsi-Suomi* eli hetken jääkiekossa kokoaan suurempana. Kunnianhimoinen kiekko-

sivusto Kiekkoareena oli yhden palkatun tuottajan, *Länsi-Suomen* urheilutoimittajien ja ison avustajakunnan voimin valtakunnallinen yritys valloittaa lajin mediamarkkinoita.

Kiekkoareenan aikakausi päättyi Marva Median vuoden 2018 yt-neuvotteluissa.

– Se oli hieno tuote, joka sai aika nopeasti arvostusta. Pettymyshän se oli, ettei Kiekkoareenaa saatu kannattavaksi, vaikka paljon yritettiin, Mäkeläinen kertoo.

Arvostus ja luottamus kunnossa

Kiekkokärjistyksen eivät tee oikeutta *Länsi-Suomen* kahden miehen urheilutoimitukselle. Vaikka Mäkeläinen ja Setänen kirjoittavat paljon Lukosta, kirjoittavat he paljon myös muusta.

Oman paikallisen tontin hoitaminen on *Länsi-Suomelle* elinehto. Pohjoisessa 50 kilometrin päässä ilmestyy *Satakunnan Kansa*. Etelässä tulee vastaan *Turun Sanomat* alle sadan kilometrin päässä. Molemmat isommat maakuntalehdet ulottavat lonkeroitiaan Rauman seudulle, mutta kummallekaan se ei ole ydin-alueutta.

– Me taas emme mene pahaan Poriin emmekä Turkuun, vaan katsomme väli- maastoa, Mäkeläinen sanoo.

Välimaastossa *Länsi-Suomi* ottaa osansa Satakunnan lisäksi Varsinais-Suomesta, koska lehti uutisoi myös Laitilan ja Uudenkaupungin alueen tapahtumista.

– *Turun Sanomat* hoitaa Korihait, mutta ei muuta Uudestakaupungista tai Laitilasta. *Satakunnan Kansa* seuraa Lukkoa, muttei pahemmin esimerkiksi Pallo-Iiroja ja Feraa. Kyllä meille se oma tila jää.

Oma tila antaa mahdollisuuden myös kannanottoihin. Mäkeläinen myöntää, että toisinaan lukijat toivoisivat heidän olevan kriittisempiäkin. Silloin kun he antavat perusteltua kritiikkiä, vastaanotto on pienen kaupungin pienissä piireissä Mäkeläisen mukaan yleensä ymmärrettävää. Kyräily ei ala.

– Jos sen sijaan *Satakunnan Kansa* kritisoi Lukkoa, Raumalla nousevat heti karvat pystyyn.

Ennen kaikkea *Länsi-Suomi* seuraa alueensa seuroja ja urheilijoita tarkasti, vaikka he eivät aivan kansallisella huipulla olisikaan. Siitä seuraa kattava lajikirjo. *Länsi-Suomea* lukemalla pysyy kartalla, missä alueen urheilijat ovat ja mihin he ovat menossa.

– Uskon, että meidän merkityksemme on valtavan iso. On paljon sellaisia seuroja ja urheilijoita, joista kukaan ei kirjoittaisi, jos *Länsi-Suomi* ei sitä tekisi, Mäkeläinen miettii.

– Kimmo on ahkera. Hän ei jätä soittoaakaan ottamatta tai kiveäkään kääntämättä sen eteen, että lukija saisi pai-

"Kyseenalaistamme toisiamme päivittäin, kun mietimme, mitä lehdessä kuuluu olla tai miten pitäisi kirjoittaa. Nyt kun maailma on mennyt Teamsiin, joku samassa ryhmässä oleva on voinut katsoa vähän järkyttyneenäkin, kuinka kovaa meidän keskustelumme ja palautteenantomme välillä on."

Eetu Setänen

kallisista aiheista parhaan irti, Setänen kehuu Vuoden urheilutoimittajaksi 2016 valittua esimiästään.

Kehun perään Setänen tosin huomauttaa, ettei yhteistyö Mäkeläisen kanssa ole pelkkää vaaleanpunaista unelmaa.

– Kyseenalaistamme toisiamme päivittäin, kun mietimme, mitä lehdessä kuuluu olla tai miten pitäisi kirjoittaa. Nyt kun maailma on mennyt Teamsiin, joku samassa ryhmässä oleva on voinut katsoa vähän järkyttyneenäkin, kuinka kovaa meidän keskustelumme ja palautteenantomme välillä on.

Se on osa kaksikon välistä dynamiikkaa, jossa arvostus ja luottamus ovat kunnossa. Kahden henkilön kunnianhimoisessa urheilutoimituksessa molempien on oltava jatkuvasti sormet näppäimistöllä. Löysiä työvuoroja ei tunneta.

Mäkeläinen ja Setänen hoitavat alueensa käytännössä kahdestaan. Avustajia *Länsi-Suomi* ei käytä.

– Kaikki sen ymmärtävät, että meillä on välillä kiire. Priorisointia olemme joutuneet miettimään, että lähdemmekö johonkin peliin paikalle vai emme, Mäkeläinen kertoo.

Aiemmin *Länsi-Suomi* sai arvostusta siitä, kuinka usein oma toimittaja seura-

"Uskon, että meidän merkityksemme on valtavan iso. On paljon sellaisia seuroja ja urheilijoita, joista kukaan ei kirjoittaisi, jos *Länsi-Suomi* ei sitä tekisi."

Kimmo Mäkeläinen

si paikan päällä myös Lukon vieraspelejä. He istuivat Radio Ramonan Lukkoselostajan **Risto Leinon** kyytiin, tekivät muita töitä matkalla ja raportoivat pelin vieraspaikkakunnalta. Koronan aikana Leino on saanut ajella yksin.

Toisaalta maailma on muutenkin muuttunut, kun eri pelejä voi nähdä yhä kattavammin toimituksesta.

– Luulen, että tämä on uusi normaali, ettemme enää jatkossa matkusta Lukon vieraspeleihin niin usein kuin aiemmin. Hallilla näet ja kuulet enemmän asioita kuin toimituksessa, mutta toisaalta toimituksessa on kaikki maailman tieto nopeasti saatavilla, kuulet selostukset, näet hidastukset, ja pelaajakin saa pelin jälkeen puhelimella nopeammin kiinni kuin paikan päällä, Mäkeläinen vertaa.

Jääviis- kysymykset

Länsi-Suomen urheilutoimituksen vahvuus putosi kolmesta kahteen vuonna 2019. Samalla lehti muuttui seitsemänpäiväisestä viisipäiväiseksi.

Länsi-Suomen printtilehti ei ilmesty maanantaisin eikä keskiviikkoisin. Työvuorojen organisoinnin meni helpoksi, sillä käytännössä Mäkeläinen ja Setänen ovat vapaalla sunnuntaisin ja tiistaisin. Lukon tiistapelit toki muuttavat hieman kuviota. Vaikka lehti ei ilmesty, Lukon pelit on hoidettava nettiin.

– Sen linjauksen teimme heti, että seuraavassa ilmestyvässä printtilehdessä ei käsitellä kahden päivän takaista peliä. Yllätyin, kuinka vähän siitä tuli purnauksia, Mäkeläinen kertoo.

Oman vaikeuskertoimensa tuovat jääviiskysymykset. Mäkeläinen on yleisurheilullut yli 30 vuotta Rauman Työväen Urheilijoiden väreissä. Kilpaileminen jatkuu yhä aikuissarjoissa.

Setänen on pelannut vuosia Pallo-Iiroissa. Viime kaudella hän pelasi paikallisvastustaja FC Jazzissa. Ainakin tällä hetkellä jalkapallo on tauolla. Setäsen veli Oskari on puolestaan ollut kolme viime kautta Lukon liigajoukkueen maalivahti.

– Lähtökohta on se, ettei Eetu kovin paljon kirjoita Lukon liigajoukkueesta. Iiroista hän ei kirjoittanut mitään, kun hän siellä pelasi, Mäkeläinen selvittää.

Kahden miehen toimituksessa toinenkin tarvitsee välillä happea. Jokainen Lukko-juttu ei voi jäädä Mäkeläisen harteille. Siksi Setäsen on toisinaan kirjoitettava Lukosta. Jos juttu vaatii veljen mainitsemisen hyvässä tai pahassa, hän sen myös tekee. Setänen tiedostaa ja harmittelee, ettei kyseessä ole ideaalitilanne.

– En minä voi noissa tilanteissa puhuttaalla omatunnolla sanoa olevani maailman paras puolueeton journalisti tai paras velipoika. ♦

Suomen luetuin urheilutoimittaja?

Suomen Tietotoimisto on urheilutoimitusten peruskallio, ja **Janne Lehikoisen** jutuilla saattaa olla enemmän lukijoita kuin kenelläkään muulla.

Teksti: **Antti Salo** Kuvat: **Jussi Nukari, Lehtikuva**

Myönnetään heti alkuun: Fair Play -lehden toimituksella ei ole tarkkoja lukuja saatavilla sen suhteen, kenen toimittajan juttuja suomalaiset lukevat eniten. Mutta STT:n Janne Lehikoinen saattaa hyvinkin olla Suomen luetuimpia urheilutoimittajia. Vuosittain hänen

käsistään lähtee Suomen Tietotoimiston kautta ainakin pari tuhatta juttua ja tuloista, joita julkaistaan pienissä ja suurissa sanomalehdissä ja lainataan tunnetuilla ja vähemmän tunnetuilla nettisivustoilla.

– Mittarit olisi kiva nähdä. Onhan niitä varmaan joku lukenut, Lehikoinen kuittaa vaatimattomasti.

Vastuu ja ylpeys

Lehikoinen kollegoineen on vastuullisessa tehtävässä. Joskus isoistakin tapahtumista ainoa julkaistava juttu saattaa olla STT:n palvelusta. Miltä tuntuu se vastuu, että Hangosta Utsjoelle oma juttu voi olla se ainoa, jonka lukija vastaanottaa?

←
Janne Lehtikoinen on tuttu näky muun muassa jalkapallomaa-joukkueen tilaisuuksissa. Hän seuraa tarkkaan pienen englantilaisen Rotherhamin edesottamuksia.

→
STT-Lehtikuvan urheilutoimituksen tuottaja Kaija Yliniemi kuvailee Janne Lehikoista työ-kaveriksi parhaasta päästä. – Luotettava, urheilua laajasti tunteva ja ahkera. Hän tunnistaa uutisia myös valtavirran ulkopuolella.

– Vaikka minulla onkin suhteellisen rento suhtautuminen elämään, huomaa joskus ottavani paineita asiasta. Etenkin, jos kyseessä on isompi tai vastuullisempi kokonaisuus.

– Se, että on tehnyt tätä pitkään, keventää sitä ajatusta, Lehtikoinen sanoo.

Toimittajan ajatusmaailmaan pitää olla sisäänrakennettuna pyrkimys faktoihin ja objektiivisuuteen. Kun oma juttu saattaa olla se, josta suurin osa suomalaisista saa tiedon, tekee entistä vähemmän mieli päästää puolivillaisia tai tarkistamattomia faktoja läpi. Lehtikoinen luetuttaa juttunsa usein kollegoillaan, ja STT:llä on myös käsittelyporras, joka katsoo jutun läpi ennen julkaisua. Sen ydinosaaminen ei välttämättä ole urheilussa, joten se tarkoittaa, että faktantarkastus jää toimittajan vastuulle.

– Teen faktojen tarkastamista todella paljon. Minulla on aikamoinen kirjasto kotona.

– Internet on yleisin lähde, ja siellä on vuosien aikana oppinut luottamaan toisiin sivustoihin enemmän kuin toisiin. Siitä se koostuu.

Vastuu painaa välillä, mutta vastapainoksi Lehtikoinen kokee ylpeyttä.

– Kyllä sekin siellä on. Olemme luotettava tukkukauppa, joka täyttää paikansa ja jolla on tärkeä asema urheilumediassa Suomessa, Lehtikoinen arvioi.

20 vuotta STT:llä

Lehikoisen tie ”tukkukauppaa” kohti käynnistyi jo 6–7-vuotiaana. Isoveljen Hyvinkäälle tilaama kiiltävä amerikkalainen urheilulehti *Sports Illustrated* teki pikkupoikaan lähtemättömän vaikutuksen.

– Se oli varmasti ainoa *Sports Illustrated*, joka Hyvinkäälle tilattiin. En ymmärtänyt englantia, mutta siinä sitäkin tuli opittua. Jutut olivat upean näköisiä, Lehtikoinen muistelee.

Kenties varhaiseen kielikylpyyn pulahdamien vei Helsingin yliopistoon lukemaan englannin kääntämistä ja tulkkaa-

"Aina välillä hämmästyin, millainen urheilun historian tuntemus Jannella on. Tilasto- ja historiankirjat kuluivat miehen käsissä."

STT-Lehtikuvan urheilutoimituksen tuottaja Kaija Yliniemi

mista. Se ei ollut kuitenkaan lopullinen polku.

– Laiskalle ja saamattomalle ihmiselle yliopisto-opiskelu ei sopinut. Totesin, että vaikka olenkin introvertti ja sisäänpäin kääntynyt ihminen, niin sellainen yksinäisesti puurtavan kääntäjän homma ei kuitenkaan ehkä ollut sellaista mitä halusin tehdä.

Sen sijaan urheilu oli. Ja kirjoittaminen oli aina sujunut Lehikoiselta. Hän aloitti opinnot Helsingin Evankelisessa Opistossa HEOSA vuosituhtaan vaihteen tienoilla, pääsi silloiseen *Urheilulehteen* harjoitteluun ja lopulta STT:lle. Huhtikuussa tuli täyteen 20 vuotta Suomen Tietotoimiston palveluksessa.

– Sain jalan oven väliin ja sillä tiellä olen edelleen, Lehtikoinen sanoo.

Siinä on vinkkiä nuoremmille ja vielä

alalle pyrkiville ihmisille: mahdollisuudet on haistettava ja löydettävä ja oltava itse aktiivinen.

Arvostettu tarinankertoja

Vielä *Sports Illustratedin* vaikutuksesta. Lehikoisen mukaan amerikkalaisilla on aina ollut kyky kertoa hyviä tarinoita. Siihen hänkin pyrkii. STT:ssä jokainen toimittaja tekee juttuja useista eri lajeista. Se auttaa leipiintymistä vastaan ja kehittää löytämään ihmisistä mielenkiintoisen tarinan.

– Vaikka aihe ei olisi kiinnostava, niin jokaisesta ihmisestä löytyy aina kiinnostava pointti. Kyllä siitä aina hyvän jutun saa kasaan. Jokaisella on aina tarinansa kerrottavana.

– Mutta eivät ne tarinat mitään satuja saa olla. Faktat pitää olla oikein.

Faktojen paikkansapitävyyttä helpottaa, jos tietää, mistä etsiä tietoa.

– Aina välillä hämmästyin, millainen urheilun historian tuntemus Jannella on. Tilasto- ja historiankirjat kuluivat miehen käsissä, STT-Lehtikuvan urheilutoimituksen tuottaja Kaija Yliniemi kuvailee.

– Janne on työkaverina parhaasta päästä: luotettava, urheilua laajasti tunteva ja ahkera. Hän tunnistaa uutisia myös valtavirran ulkopuolella, joten osaaminen ei ole pelkkää jalkapalloa, vaikka sitä hän tunteekin mainiosti.

Muistakaa tilastot!

Iso osa Janne Lehikoisen työstä on niin-kin perinteistä tekemistä kuin tulospalvelua. Vaikka tulospörssit ovat printtilehdistä vähenemässä, niitä tehdään silti.

– Sen voi laskea STT:n perustehtäväksi. Meidän lisäksemme niitä ei varmaan kovin moni enää tee. Joskus tulosten tekemiseen menee enemmän aikaa kuin itse matsijutun tekemiseen. Sitä ei välttämättä tule ajatelleeksi, että monien lehtien tuloslitanat ovat meiltä lähtöisin. Sitä on yritetty automatisoida, mutta se on yhä pitkälti käsipeliä.

Päivät toimituksessa ovat työntäyteisiä, mutta yksi asia auttaa jaksamaan: se on hyvät työkaverit ja -yhteisö.

– Yhteishenki STT:n urheilutoimituksessa on mahtava, Lehtikoinen sanoo.

Se yhteishenki ei ole vähiten Lehikoisen itsensä ansiota. Ainakin, jos toimituksen esimiehen sanaan on uskomisen.

– Janne on työkavereistani ehkä se, jolle helpoimmin tulee kerrottua omia asioitaan. Se ehkä kuvastaa häntä hyvin ihmisenä. Mukava, ystävällinen ja luotettava kaveri, Yliniemi kertoo. ♦

Pressikorttiuudistus on yksi tärkeä osa liiton uutta strategiaa

Urheilutoimittajain Liiton pressikorttiuudistus oli odotettua suurempi urakka, mutta nyt iso projekti on saatu maaliin. Pressikorttiuudistus toi mukanaan liiton täysin uuden pressikortin, ja samalla myös jäsenedut uudistuivat.

Jatkossa liiton merkittävät jäsenedut – pressikortti ja Vuoden urheilija -äänestysosoikeus – kuuluvat vain niille, jotka alalla aktiivisesti toimivat.

– Emme toki unohda pitkän ja ansiokkaan uran tehneitä urheilujournalisteja, jotka ovat jo eläkeiässä. Luonnollisesti myös he pysyvät jäsenetujen piirissä, tähdentää liiton pääsihteeri **Nina Jakonen**.

Pressikorttiuudistus tarkoitti A-jäsenten jäsenedellytysten tarkistamista sekä B-jäsenten erillisten pressikorttihakemusten käsittelyä. Urakka oli suuri.

– Suurin osa paikalliskerhoista teki hienosti yhteistyötä, joten iso kiitos heille. Totta kai joukossa on aina myös yksittäisiä jäseniä, joille tuntevan merkittävän edun menetys tuntuu kirvelevältä.

Jonkin verran porua uudistuksesta tuli, mutta sitäkin runsaammin kiitosta. Myös tuoreessa pressikortissa näkyvä liiton uusi ilme ja digiloikka pressikortin mobiilisovellukseen ovat saaneet kiitosta jäseniltä.

Runsaasti uusia A-jäseniä

Liitossa on haluttu kehittää toimintaa katse tulevaisuuteen suunnaten.

– Liitto ei halua jumittua paikalleen, vaan viedä toimintaa, koulutuksia ja jäsenpalveluita eteenpäin ajan hengessä. Näin olemme viimeiset vuodet myös tehneet, kertoo Jakonen.

– Katsoimme jälleen peiliin strategia-työn keskellä. Ensimmäisinä toimenpiteinä uudistimme sekä liiton viestintää että yleisilmettä ja teimme toivottuja ja rohkeita uudistuksia jäseneduissa. Tulemme edelleen kehittämään liiton toimintaa vastaamaan jäsentemme odotuksia ja peilaamme koulutussisällöissämme nykypäivän mediamaailman vaatimuksia.

– Pikkuhiljaa tulokset alkavat näkyä, sillä koulutuksemme vetävät ennätys-

Jäsenetuu- uudistukset

Pressikortti

Urheilutoimittajain Liiton pressikortti myönnetään urheilujournalismin parissa toimiville aktiivisille jäsenille tai pitkän ansiokkaan uran tehneille urheilujournalisteille. Viestintä ei ole urheilujournalismia, joten pelkkä tiedottaminen ei täytä pressikorttiedellytyksiä. Pressikorttiuudistuksella ei ole mitään tekemistä nykyisen paikalliskerhojäsenyyden kanssa – B-jäsenyyttä ei siis tarvitse hakea uudestaan, vaan se jatkuu entisellään.

Fair Play -lehti

Urheilutoimittajain Liiton julkaisema Fair Play -lehti on siirtynyt painetun lehden lisäksi myös digitaaliseen muotoon. Kaikilla liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä on mahdollisuus valita, haluaako lehden jatkossa paperiversiona vai digitaalisessa muodossa. Ne jäsenet, joilla ei ole pressikorttioikeutta, saavat lehden jatkossa ainoastaan digitaalisessa muodossa siihen omaan sähköpostiosoitteeseensa, joka on liiton jäsenrekisterissä.

Vuoden urheilija -äänestys
Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestys huipentaa vuosittain kuluneen urheiluvuoden. Pressikorttiuudistuksen myötä uudistuu myös Vuoden urheilija -äänestysosoikeus. Jatkossa äänestysosoikeus on ainoastaan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä.

näkyvät ja ne koetaan ajankohtaisiksi ja tärkeiksi. Liiton toiminta kiinnostaa taas entistä useampaa, iloitsee Jakonen.

Vaikka liitto on saanut toimintansa uudelle tasolle, niin kaikkia uudistukset eivät ole miellyttäneet.

– Muutamissa paikalliskerhoissa on pelätty dramaattista jäsenkatkoa, mutta sellaista ei ole tapahtunut. Totta kai on luontaista, että muutamia jäseniä eroaa, jos esimerkiksi pressikortti ei tule automaattisesti enää kaikille jäsenetuna, mutta näin kuuluu ollakin. Olemme urheilutoimittajia varten, joten jäsenetujen täytyy kuulua urheilujournalismin parissa toimiville aktiivisille jäsenille.

– Paikalliskerhot ovat myös pitkälti nojanneet toimintaansa liiton tarjoamiin etuihin. Nyt kun esimerkiksi pressikortti ei kuulu enää automaattisesti kaikille B-jäsenille, saatetaan paikalliskerhoissa pohtia, miten jäsenet saadaan pysymään. Kannustan rohkeasti katsomaan peiliin. Esimerkiksi ajankohtaisilla koulutuksilla pystytään jäsenille tarjoamaan hyviä syitä kuulua paikalliskerhoon.

– Kannustin paikalliskerhoja miettimään rohkeasti toiminnan kehittämistä jo viime vuoden puolella maakuntakierroksen aikana. Miten omaa toimintaa voisi kehittää ja luoda siitä entistäkin kiinnostavampaa? Milloin perinteisiin koulutustapahtumiin on viimeksi tehty uudistuksia? Milloin jäseniltä on kysytty, minkälaista koulutustoimintaa he haluavat? Voisiko tarjonta olla jotain muutakin kuin ottelutapahtumiin osallistumista? haastaa Jakonen.

– Uudistuminen ja toiminnan kehittäminen ovat tätä päivää – sitä odottavat myös jäsenet kaikissa niissä viesteissä, joita liittoon tulee.

Liiton viestinnässä panostetaan jatkossa uuden pressikortin markkinointiin, jotta se tulee tutuksi niin lajiliitoille kuin kaikille kilpailujen ja tapahtumien järjestäjille. ♦

Urheilutoimittaja Erkki Poutanen 1950–2021

Kansan Uutisissa ja Keski-Uusimaassa elämäntyönsä tehnyt **Erkki Poutanen** nukkui pitkään sairas-
tettuaan pois tämänilmaisista Tuusula-
ssa ensimmäisenä pääsiäispäivänä 4.
huhtikuuta.

Jyväskylässä 19. marraskuuta 1950
syntynyt Poutanen kirjoitti ylioppilaak-
si 1969 ja opiskeli armeijan jälkeen yo-
merkonomiksi. Nuoresta pitäen toime-
liaan "Poutsun" urheilu-ura alkoi poika-
joukon kesken perustetussa Mäyrämäen
Kisa-Veikoissa.

Jyväskylän Kenttä-Urheilijoiden
edustusasussa parhaaksi saavutukseksi
jäi SM-viestien 4 x 800 metrin nelossija
A-pojissa 1968. Myös **Matti Nykäsen**
(1963–2019) seurana olleessa Jyväsky-
län Tovereissa aktiivisuus kasvoi am-
matinvalintaa enteillen seuralehden
tekemiseen, joskin tiedottaminen oli jo
MK-V:ssä ollut verissä.

Keski-Suomesta Poutanen siirtyi
Oulun Tarmon toiminnanjohtajaksi ja
Kansan Tahdon avustajaksi. *Kansan Uuti-*
sissa hän työskenteli 1975–1985 ja *Keski-*
Uusimaassa eläköitymiseensä saakka,
1985–2010. *Deutsches Sportechon* avusta-
javuodet olivat 1979–1985.

Intohimolla kirjoittanut journalisti
hieman vierasti esihenkilöille luon-
taisetuna tulevaa hallinnollisuutta, mut-
ta pomonkin tehtävät sujuivat pieteetil-

Erkki Poutanen
Kuva: Anton Soinne

lä. Energiaa piisasi myös *Keski-Uusimaan*
nimikkotapahtumien organisointiin.

Aliupseerikoulun käynyt Poutanen ei
äkseerannut joutavilla, vaan johtaminen
tapahtui aina edestä. Ahkeran, kantaa
ottaneen ja taitavan kirjoittajan tahtia ei
ainakaan hidastanut julkaisualustojen
rajallisuus nykypäivään verrattuna.

Kansan Uutisten palveluksessa Pouta-
nen työskenteli Montrealin ja Moskovan
kesäolympialaiset 1976 ja 1980. MM-
kilpailuissa lajeja olivat ampumahiihto,

hiihto, jääkiekko, moottoriurheilu, nyrk-
keily, paini, pikaluistelu ja voimistelu
sekä yleisurheilu.

Poutanen oli Helsingin Urheilutoi-
mittajien aktiivi –hallituksen jäsenenä
ja myöhemmin asiamiehenä, molem-
missa tehtävissä kymmenkunta vuotta.
TUL:ssä luottamustehtäviä kertyi luku-
sia.

Asiantuntemuksesta pääsivät osalli-
siksi myös Ampumahiihtoliitto ja Liik-
kuntatieteellinen seura. Toverien ja Tar-
mon jäsenten lisäksi seuralehti toimittui
myös Kontulan Kunnossa ja Hyrylän
Reippaassa. Keski-Uudenmaan Yleisur-
heilukin sai vielä osansa verkossa ko-
lumein, joita odotettiin.

Suomen Moottoriliiton ansiomerkki
Poutaselle myönnettiin vuonna 2000,
Suomen urheilun ansiomerkki kullatuin
ristein 2001 ja Keski-Uusimaa-konsernin
journalistipalkinto 2002.

Leskeksi vuonna 2001 jäänyttä urhei-
luvaikuttajaa jäivät lähimpinä kaipa-
maan puoliso, kolme lasta ja viisi lasten-
lasta sekä kaksi veljeä perheineen.

Robert Monstovics
Kirjoittaja on Erkki Poutasen
työtoveri Keski-Uusimaasta

Urheilutoimittajain Liitto on nyt myös
Instagramissa!
Löydät meidät täältä:
www.instagram.com/urheilutoimittajat

Oulun paikalliskerhon Lyly Rajala (vas.) ja Kari Linna antoivat palkinnon AC Oulun kauden ensimmäisessä liigaottelussa. Palkinnon ottivat vastaan AC Oulun toimitusjohtaja Juho Meriläinen ja hallituksen jäsen Tomi Kaismo.

AC Oululle Vuoden Urheiluteko -palkinto

Teksti: Raine Pernu Kuva: Matti Tiekola

Oulun Seudun Urheilutoimittajat ry:n Vuoden Urheiluteko 2020 -palkinnon sai oululainen jalkapalloseura AC Oulu.

Maailmanlaajuinen koronaepidemia on koskettanut kaikkia yhteiskunnan osa-alueita. Pandemia on vaikuttanut ja vaikeuttanut myös urheiluseurojen elämää ja arkea. Palkinnon saajaa valittaessa Oulun Seudun Urheilutoimittajat halusikin painottaa urheilutoimijoiden tekoja koronapandemian keskellä.

AC Oulu sai oman osansa iskuista, mutta se ei jäänyt tuleen makaamaan. Seura ei irtisanonut tai lomauttanut yhtään sen palveluksessa ollutta henkilöä, vaan kilpailutoiminnan keskeytyessä AC Oulu etsi henkilöstölleen työmahdollisuuksia ennakkoluulottomalla tavalla. Yhdenkään palkkaa ei leikattu, vaan osa ansaitsi sijaistoilla jopa paremmin kuin varsinaisella pelaajasopimuksellaan. Positiivinen lähestymistapa herätti kiinnostusta myös valtakunnalli-

sisä medioissa.

AC Oulu piti kauden 2020 aikana poikkeuksellisella tavalla huolta pelaajistaan. Se on ollut yksi tekijä, kun seura palautti oululaisen jalkapalloilun liigakartalle ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2010.

– Viime kaudesta on lämpimät muistot, koska pitkään tavoiteltu sarjanousu tapahtui. Korona ja sitä seuranneet toimenpiteemme saattoivat jopa olla asia, joka yhdisti joukkuetta niin paljon, että se ylsi noin kovaan urheilulliseen saavutukseen, AC Oulun toimitusjohtaja **Juho Meriläinen** kommentoi.

– Olen ylpeä siitä, että vaikka AC Oulu on nuori seura, meillä on älyttömän tiivis ja kasvava yhteisö ympärillä. Toivottavasti seuran sielu säilyy myös jatkossa.

AC Oulu palkittiin taiteilija **Sanna Koiviston** tekemällä taideteoksella ja

kunniakirjalla, jotka luovutettiin Veikkausliigaottelussa AC Oulu – Ilves.

Piispan kävelystä Karvisen perheeseen

Oulun Seudun Urheilutoimittajat on jakanut vuodesta 2012 lähtien Vuoden Urheiluteko -palkinnon, jolla on voitu huomioida urheilu- ja liikuntakulttuuria edistäneitä ihmisiä, tekoja, tapahtumia ja seuroja. Palkinnolla ei ole välttämättä tarkoitus huomioida varsinaista kilpaurheilussa tapahtunutta menestystä.

Piispa **Samuel Salmen** järjestämä Piispan sauvakävely sai Oulun paikalliskerhon ensimmäisen Vuoden Urheiluteko -palkinnon. Viime vuonna palkittiin pitkistä ja ansiokkaista työstään Karvisen perhe, jonka harteilla oululaisen yleisurheiluseuran Kuivasjärven Auran toiminta pitkälti lepää. ♦

Yleisurheilu oli valttia Varsinais-Suomen parhaita palkittaessa

Turun Urheilutoimittajien Kerhon valinta Vuoden urheilijaksi Varsinais-Suomessa vuonna 2020 on moukarinheitäjä **Silja Kosonen**.

– Vau, mahtavaa! tuuletti Kosonen kuultuaan valinnasta striimattuna kotikatsomoihin lähetetyssä ja totutusta riisutussa Varsinais-Suomen Urheilugaalassa.

Someran Esaa edustava Kosonen, 18, nousi viime kaudella suomalaisen yleisurheilun eliittiin ja lähelle kansainvälistä huippua. Hän voitti SM-kultaa ja lajinsa Suomi-Ruotsi-maaottelussa.

Kosonen heitti kaudella 2020 ennätysensä 71,34, joka on N19- ja N22-sarjojen Suomen ennätys sekä vuoden 2020 U20-ikäluokan maailman kärkitulos.

Varsinais-Suomen parhaaksi valmentajaksi valittiin Kososen valmentaja **Jani Pihkanen**, jonka seura on myös Someron Esa.

Vuoden joukkue vuonna 2020 oli jalkapallon Veikkausliigassa hopealle yltänyt FC Inter, jonka kapteeni, kokenut **Timo Furuholm** kutsui vuotta 2020 ”hulluksi vuodeksi”.

– Lomautuksia, palkanalennuksia, kaikenlaista... Niistä ei kuitenkaan jäänyt pelaamisemme huonoa jälkeä, vaan saimme sen kasaan ja siksi teimme niin hyvän suorituksen kuin teimme, Furuholm iloitsi Varsinais-Suomen Urheilugaalassa.

Turun Urheilutoimittajien Kerho valitsi Vuoden urheiluteoksi yleisurheilun superviikon elokuussa 2020, jolloin Paavo Nurmi Games ja Kalevan kisat järjestettiin samalla viikolla Turussa turvallisesti ja vastuullisesti koronapandemian aikana.

– Se oli hirvittävä voimainponnistus, mutta emme olleet ensimmäistä kertaa järjestämässä kisoja, PN Turku Oy:n hallituksen jäsen **Rami Urho** (Turun Urheiluliitto) muistutti.

Teksti: **Teemu Nurmi**

Kuva: **LiikU/VSUG21**

Raisiolaissyntyinen Silja Kosonen tuuletti valintaansa Varsinais-Suomen Urheilugaalassa.

Masked athletes, kolmiloikkaaja Senni Salminen ja valmentaja Matti Mononen palkittiin paikalliskerhon kunniakirjoilla. Kukkien kera ne luovutti puheenjohtaja Juhani Lahti.

Hyppylajit esillä Etelä-Karjalassa

Vuoden urheilija ja Vuoden valmentaja 2020 palkittiin Eteläkarjalaisten Urheilutoimittajien perinteen mukaisesti. Kolmiloikkaaja **Senni Salminen** sai toimittajilta selvän äänen enemmistön. Valmentajien ykköseksi nousi **Matti Mononen**, sattumoisin Salmisen valmentaja. Parhaaksi joukkueeksi äänestettiin Mesiksessä jääkiekkoileva Imatran Ketterä.

Helmikuun kahvitilaisuudessa ei gaalatunnelmaan koronarajoitusten rutistuksessa yletty, mutta se ei vähentänyt kunniakirjoilla sinetöityjen valintojen arvoa. Oman lisän huomionosoituksiin toi paikallisen pankkiryhmittymän stipendi parhaalle urheilijalle.

Etelä-Karjalassa yleisurheilu ja varsinkin hyppylajit keräsivät taas ääniä. Kahdesti aikaisemmin on kolmiloikkaaja **Simo Lipsanen** valittu parhaaksi, kuten myös valmentajansa **Petri Ruotsalainen**.

Imatran Urheilijoita edustava Salminen panostaa tänä vuonna apurahan turvin kolmiloikkaan kokopäiväisesti.

– Olo on odottava ja jännittynyt, kun ei tiedä, kuinka kisoja onnistutetaan pandemian vuoksi pitämään.

Salminen on ulkoratojen ennätyskellään 14,04 cm vain 28 sentin päässä olympiaraajasta. Motivoitunut neitokainen mielii Tokioon. Harjoittelu on sujunut nousujohteisesti.

Seiväshyppääjänä menestystä saavuttanut Mononen – Etelä-Karjalan parhaaksi kolmasti valittu – sai nyt tunnustusta

myös valmennuspuolella. Hän suoritti valmentajan tutkinnon vuosi sitten, ja työ tuottaa jo tulosta. Monosella on Salmisen lisäksi tällä hetkellä neljä valmennettavaa, kolmiloikkaa ja pituutta, sekä seiväshyppääjä, tietysti.

Kuva ja teksti:
Risto Paronen

Jipon nousu Ykköseen vuoden pohjois-karjalainen urheiluteko

Susirajan Urheilutoimittajat valitsi jalkapalloseura Jipon nousun Ykköseen vuoden 2020 pohjoiskarjalaiseksi urheiluteoksi. Jipon ykkössija oli selvä, sillä se keräsi 12 ääntä.

Jippo pelasi viime kaudella mainios-ti jalkapallon Kakkosessa. Joensuulaiset voittivat lohkonsa ja saavuttivat sarjanousun Ykköseen. Jippo hävisi sarjakauden aikana vain yhden ottelun. Jipon onnistuneeseen kauteen kuului myös Kakkosen cupin voitto.

Äänestyksen neljä kertaa voittaneen **Kaisa Mäkläräisen** viimeinen ampumahiihdon maailmancupin osakilpailuvoitto riitti toiselle sijalle kuudella äänellä. Kaikkiaan ääniä annettiin kahdeksalle eri ehdokkaalle. Golfin Finnish Tourin voittanut **Emilia Tukainen** sai kaksi ääntä. Yksi ääni kirjattiin mäkihyppääjä **Antti Aallolle**, keihäänheiton Suomen mestarille **Lassi Etelätalolle**, Joensuun Mailan Superpesiksen runkosarjan voittoa ja voittoputkelle, Suomen vahvimille **Mika Törrölle** ja **Salla Romolle** sekä 5000 metrin Suomen mestarille **Konsta Hämäläiselle**.

Susirajan Urheilutoimittajat aloitti maakunnallisen urheiluteko-valinnan vuonna 2008. 13. kerran tehtyyn valintaan osallistui 25 urheilutoimittajaa.

Teksti: **Jorma Summanen**

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Vuoden maineteko -palkinto Jukka-Pekka Vainionpäälle

Pohjanmaan Urheilutoimittajat ry:n perinteisen Vuoden maineteko -palkinnon vuodelta 2020 vei nimiinsä Seinäjoen JymyJussien superpesisjoukkueen lyöjäjokeri **Jukka-Pekka Vainionpää**. Hän saavutti viime kaudella lyöjäkuninkaan tittelin 80 lyödyllä juoksulla. Lyöjäkuninkuus oli 31-vuotiaalle Vainionpäälle kolmas perättäinen ja kaiken kaikkiaan viides.

Paikalliskerhon jäsenäänestyksessä Vainionpää keräsi lähes 40 prosenttia annetuista äänistä. Kakkoseksi ylsivät Lapuan Virkiän kilpakävelijä **Anniina Kivimäki** ja pyhäjärveläisen Pohti Ski Teamin maastohiitaja **Joni Mäki** reilun 20 prosentin saaliillaan. Ääniä saivat lisäksi Alajärven Ankkurien kestävyysjuoksija **Antti Ihämäki** ja Lapuan Kobrien koripalloilija **Antto Nikkarinen**.

Vuodesta 1982 lähtien jaettu Vuoden maineteko -palkinto on perinteinen eteläpohjalainen helavyö puukkoineen, ja se tullaan luovuttamaan Jukka-Pekka Vainionpäälle alkavan sarjakauden kotiottelussa.

Teksti: **Antti Vainio**
Kuva: **Jaakko Elenius**

KIRJA-ARVIO

Jalkapallon perusteita myös penkkiurheilijalle

JALKAPALLOTAKTIIKAT – YMMÄRRÄ FUTISTA PAREMMIN

Sami Kolamo,
Tommi Wallenius
Vastapaino 2021
168 sivua

Suomenkielistä jalkapallon taktiikkaan keskittyneitä kirjallisuutta on ollut tarjolla penkkiurheilijoille lähinnä käännöskirjallisuutena. *Jalkapallotaktiikat* on ensimmäinen suomalainen teos, joka pyrkii avaamaan kuningaspelin perusasioita myös tavallisemmalle sukankuluttajalle. Kirja sopii hyvin kesän EM-kilpailujen kisarupeamaan valmistautuvalle jalkapalloa vähän satunnaisemmin seuraavalle yleisölle. Kirjan alkuperäisidean isällä **Tommi Walleniuksella** sekä tekstin ja kirjan rakenteen pääarkkitehti **Sami Kolamolla** on vähintään puoliammattimainen kompetenssi avata kuningaslajin perusasioita taustojensa ansiosta.

Jalkapallolähetysten studio-osuuksissa kommentaattorit ja asiantuntijat avaavat peliä ammattimaisesti sillä oletuksella, että jokainen katsoja ymmärtää termistön ja modernin pelin uusimman taktiset innovaatiot. Kirjan avulla aloitteleva kotisohvalvalmentaja saa eväitä omaan pelin ymmärryksensä syventämiseen. Vaikka teos keskittyy perusasioihin, voi jalkapalloa ja sen historiaa tuntemattomalle välillä olla hankala käsittää viittauksia tiettyihin valmentajiin, pelaajiin, joukkueisiin tai pelin evoluution vaiheisiin.

Kirja on jaettu kolmeen osaan, joista ensimmäisessä avataan peliryhmiä historiallisesta näkökulmasta. Niille, jotka

ovat lukeneet **Jonathan Wilsonin** *Pelien Peli. Jalkapallon taktiikan historia* -teoksen (suom. **Tommi Hannula**), tämä osuus on suurimmaksi osaksi tuttua. Tässä versiossa jalkapallon taktiikan historia, pelin evoluutio, merkittävät valmentajat ja joukkueet on nivottu virtaviivaiseksi kronologiaksi jalkapallon alkuhämaristä tähän päivään. Osio auttaa myös ymmärtämään kenttäryhmiä numerosarjoja syvällisemmin kuin pelkinä pelaajien sijoittumisina pelialueelle.

Kirjan toisessa osassa keskitytään tutkimaan joukkueen toimintaa ja yhteispeliä, pelaajien merkittävimpiä henkilökohtaisia taito-ominaisuuksia ja ihanteellista taktiikan toteuttamista pelin eri vaiheissa, tilanteissa sekä erikoistilanteissa.

Kolmannessa osassa avataan käsitteitä, joiden avulla lajista puhutaan ja kirjoitetaan taktisesta näkökulmasta. Käsitteistöä on vain nykyaikaisen jalkapallon analyysissä käytettävää termistöä.

Jalkapallon taktiikkaa on vaikea konkretisoida ilman kuvia. Ratkaisuksi on valittu piirroskuviot. **Pentti Otsamon** luomassa visualisoinnissa näytetään juuri halutut ottelut tai pelitilanteet asiayhteyksissään. Luovampaa kerrontatyyliä edustaa **Pauli Kallion** käsikirjoittamat sarjakuvat, joissa hahmot avaavat keskustellen tv:stä näkeminsä oikeasti pelattujen ottelujen kulkuja.

Kirjaa varten tekijät ovat käyneet läpi Venäjällä pelattujen vuoden 2018 miesten jalkapallon MM-kilpailujen 64 ottelun sekä Ranskassa pelattujen vuoden 2019 naisten MM-kilpailujen 52 ottelun tv-lähetykset. Sisältö perustuu noiden lähetysten asiantuntijakommentaattorien huomioihin ennen ottelua, puolijalalla sekä pelin jälkeen. Näitä havaintoja on täydennetty jalkapallon taktiikkaan keskittyneiden kirjojen tiedoilla.

Teos sopii niin jalkapalloa vähemmän kuin hiukan enemmänkin seuraaville katsojille, faneille ja toimittajille. Jalkapallon taktiikan kehitys jatkuu, ja voi olla, että tämäkin teos vaatii päivittämistä jo muutaman vuoden kuluttua. Siihen saakka se on erinomainen perusteos aiheesta kiinnostuneille.

Esko Hatunen

*Urheilutoimittajain Liitto
toivottaa kaikille
Rentouttavaa kesää!*

#vuodenurheilija

Jo vuodesta 1947.

